

LUNDS
UNIVERSITET

Språk- och Litteraturcentrum

Handledare: Eleonora Narvselius

Examinator: Tomas Sneigon

Förhandlingar eller maktspel?

En analys av fyra spanska partiledares uttalanden om den spanska
regeringskrisen 2015/16

Kandidatuppsats BAPES

Våren 2016

Författare: Max Englund

“If men define situations as real, they are real in their consequences”

“Thomasteoremet” (W.I. Thomas & D. S. Thomas 1928)

ABSTRACT

This thesis studies how four Spanish party leaders have expressed themselves about the political deadlock that became reality after the country's general elections in December 2015. The subjects of study are the declarations made during a week in the month of March presented by Manuel Rajoy, Pedro Sánchez, Albert Rivera and Pablo Iglesias, leaders of the four largest political parties. After presenting the context in which the declarations have been made, each declaration is analyzed through a combination of argumentative and rhetoric analysis as the aim is to capture what they say about the political crisis and how they do so. The analysis also focuses on possible tendencies to find out if a shared view is expressed or if the perspective differs and what the underlying reason/s could be. The investigation shows that the party leaders express different views as the situation for every party is different both in terms of political support and politics that the party represents. These factors in turn affect the coalition-possibilities which are mentioned in the statements. The study also shows that the political statements often appeals to the listener's intellect as the leaders try to explain their solution to the crisis as the most logical. Another common feature in the statements is that the party leaders pride themselves with beneficial characteristics for the actual situation. In some declarations expressed more explicitly than in others. As the election result didn't provide any given government-constellation, the party leaders seek to take advantage of the situation by suggesting solutions that are beneficial for their own party. The study concludes that the statements which often adopt a high tone are used to blame the opponents for the political situation.

Key words: Spain, Crisis, Government, Party leaders, Negotiations, Argumentation, Rethoric

Innehållsförteckning:

1. Introduktion.....	1
1.1 Syfte och frågeställning	2
1.2 Metod, material och disposition	2
1.3 Tidigare studier samt relevans för denna studie.....	6
1.4 Teori	7
1.5 Bakgrundsteckning	8
1.5.1 Spaniens moderna politiska historia	8
1.5.2 Försök till en samlingsregering.....	11
2. Analys	12
2.1 Mariano Rajoy – Partido Popular	13
2.2 Pedro Sánchez – Partido Socialista Obrero Español.....	18
2.3 Albert Rivera – Ciudadanos	21
2.4 Pablo Iglesias – Podemos.....	24
2.5 Diskussion	26
3. Slutsatser	31
3.1 Förslag på framtida studier.....	32
Källförteckning	34
Bilagor	

1. Introduktion

Ibland inträffar händelser vilka innebär en brytning med den tidigare så vanemässiga lunken i samhället. En sådan rutinmässig företeelse som avses i det här sammanhanget är regelbundna nationella val som hålls i demokratiska länder. I sådana val är det upp till medborgarna att avgöra om ett maktskifte ska bli av eller om den sittande regeringen ska få förnyat förtroende. Vanligtvis låter folkets dom sig höras och sedan fortsätter livet precis som vanligt, med samma regering eller med en annan konstellation. Ibland sker dock inte allt på samma okomplicerade sätt. Ibland händer det att en brytning sker och ett vakuum uppstår där det uppstår oklarheter om kring vad som ska ske. Det är en sådan brytning, eller ett sådant vakuum som behandlas i denna uppsats.

Efter de nationella valen i Spanien vintern 2015 har ett helt nytt politiskt scenario uppenbarat sig. Borta är det tidigare tvåpartisystemet där socialistiska Partido Socialista Obrero Español¹ (PSOE) turats om att regera landet med konservativa Partido Popular² (PP). Den ekonomiska krisen och de korruptionsskandaler som landet präglats av de senaste åren ledde slutligen till stora förluster för de två stora partierna och samtidigt till ett enormt uppsving för de nya partierna, liberala Ciudadanos³ och vänsterpartiet Podemos⁴. Ett problem kvarstår dock innan det kan fastställas hur landets regering kommer att se ut under de kommande fyra åren: ett politiskt dödläge har uppstått där inget parti på egen hand har tillräckligt med mandat i kongressen för att bilda regering. Därför måste partierna skapa koalitioner för att på så vis uppnå ett större mandat. Alternativt att ett visst antal ledamöter lägger ned sina röster vid en omröstning om regeringsförslaget⁵.

I en valrörelse där smutskastning av motståndarna inte varit ovanlig och med ett debatt-klimat som präglats av konfrontationer, har kölvattnet efter de nationella valen kännetecknats av en oförmåga att enas om en koalitionsregering⁶. I det hårt polariserade politiska klimatet har de

---

¹ Svensk översättning: Spanska socialistiska arbetarpartiet

² Svensk översättning: Folkpartiet

³ Svensk översättning: Medborgare

⁴ Svensk översättning: Vi kan

⁵ ”Thomas Gustavssons nyhetsbrev, mars 2016,” senast ändrad 2016-03-08,

<http://spanienportalen.se/pdf/Thomas%20Gustafsson%20Nyhetsbrev%20mars%20%202016.pdf>

⁶ Ian Mount, ”Spain’s Generational Divide Will Be On Full Display During Sunday’s Elections,” Fortune, 18 december, 2015, hämtad 2016-05-09,

<http://fortune.com/2015/12/18/spain-elections-generation-gap/>

politiska ledarna tydligt demonstrerat en bristande förmåga att försöka nå överenskommelser. Mycket står på spel för de olika aktörerna då regeringsmakten är inom räckhåll för samtliga fyra partier. Om ingen överenskommelse nås väntar nyval och då kan väljarnas dom mycket väl bli en annan, eller i värsta fall precis likadan vilket skulle betyda att landet återigen är tillbaka på ruta ett.

1.1 Syfte och frågeställning

Syftet med denna uppsats är att undersöka hur de spanska partiledarna uttryckt sig gällande det politiska dödläget i landet och försöken att bilda regering. Eftersom fyra partier är de tydliga utmanarna om makten kommer uttalanden från dessa partiers ledare att analyseras. Uppsatsen kommer således att undersöka och analysera de åsikter som partiledarna för de fyra partierna PP, PSOE, Ciudadanos och Podemos gjort tydliga i den spanska samhällsdebatten.

Särskilt fokus läggs på följande frågor:

- Vilka argumentativa tendenser går det att uttyda i partiledarnas yttranden?
- Varför betonar vissa partiledare särskilda teman och på vilket sätt görs detta?

1.2 Metod, material och disposition

För att undersöka partiledarnas inställning kommer fyra yttranden om den aktuella regeringskrisen att analyseras. Ett yttrande från varje partiledare för de fyra största partierna. Samtliga uttalanden behandlar faktorer som rör det politiska stillestånd som varit gällande sedan de nationella valen i december 2015, fram till det datum då det senaste av de dem publicerades, det vill säga den 13e mars 2016. De yttranden som kommer att undersökas är samtliga offentligt publicerade av partiernas egna mediekanaler. Med tanke på de begränsningar som en kandidatuppsats innebär kommer endast yttranden under en begränsad period att analyseras (8-13 mars 2016).

Särskild vikt kommer att läggas på vilka argumentativa tendenser som går att uttyda i partiledarnas yttranden. Varför betonar vissa partiledare särskilda ämnen och på vilket sätt görs detta? De olika partiledarnas syn på det politiska dödläget och oförmågan att komma överens samt den syn de presenterar på hur dödläget ska brytas är viktiga områden som kommer att analyseras.

I den spanska samhällsdebatten har mycket sagts sedan valresultatet tillkännagavs och därför kommer denna uppsats enbart att undersöka ett uttalande per partiledare som på ett utförligt sätt uttrycker respektive ledares ställning. Att undersöka alla uttalanden som partiledarna gjort efter valet i december skulle innebära alldeles för mycket information att bearbeta och en djupgående analys skulle därför vara omöjlig att genomföra. Samtliga uttalanden som undersöks i denna uppsats har publicerats på partiernas offentliga hemsidor, och i Podemos fall, på deras offentliga Facebook-sida. Dessa primära källor har valts ut på grund av att de är publicerade inom samma vecka och behandlar samma ämne, det vill säga regeringskrisen. Syftet med uppsatsen är att studera partiledarnas åsikter om krisen under den angivna perioden och därmed kommer framtida uttalanden eller konsekvenser inte tas i beaktande⁷.

De fyra primära källorna är:

1. En artikel publicerad den 13 mars på Partido Populars hemsida, med rubriken: ”Rajoy: ”Av respekt för vårt program och våra väljare kommer vi försöka bilda regering”, där en sammanfattning gjorts av partiledaren Mariano Rajoys tal under stängningen av PPs kongress⁸.
2. En artikel där PSOE:s partiledare Pedro Sánchez under ett besök i den galiciska staden A Coruña talar om den spanska regeringskrisen. Rubriken till artikeln är: ”Pedro Sánchez vädjar till de politiska krafterna som vill ha förändring ”så att vi kan komma överens” och ”ta tillvara på möjligheten att sätta stopp för Mariano Rajoys regering”. Det sammanfattade talet publicerades på partiets egen hemsida den 11 mars⁹.
3. Ett pressmeddelande från det liberala partiet Ciudadanos där utlåtanden från partiledaren, Albert Rivera, i det spanska tv-programmet Espejo público

---

⁷ Analysen skrivs i presens även om det som analyseras redan ägt rum.

⁸ ”Rajoy: ”Por respeto a nuestro programa y votantes vamos a intentar formar Gobierno”,” Partido Popular, senast ändrad 2016-03-13, <http://www.pp.es/actualidad-noticia/rajoy-por-respeto-nuestro-programa-votantes-vamos-intentar-formar-gobierno>

⁹ ”Pedro Sánchez hace un llamamiento a las fuerzas políticas del cambio ”Para que nos entendamos” y ”Aprovechemos la oportunidad de poner fin al gobierno de Mariano Rajoy”,” Partido Socialista Obrero Español, senast ändrad 2016-03-11, <http://www.psoe.es/actualidad/noticias-actualidad/pedro-sanchez-hace-un-llamamiento-a-las-fuerzas-politicas-del-cambio-para-que-nos-entendamos-y-aprovechemos-la-oportunidad-de-poner-fin-al-gobierno-de-mariano-rajoy/>

sammanfattats. Pressmeddelandet har rubriken: "Albert Rivera: Jag föredrar en stabil regering som löser situationen hellre än stiger i opinionsmätningarna", och publicerades den 8 mars 2016 på partiets hemsida¹⁰.

4. En video publicerad på den 8 mars på Podemos Facebook-sida där partiledaren Pablo Iglesias i tv-programmet Los Desayunos talar om den politiska situationen i landet. Rubriken för videoklipppet är: "Det Spanien där allt delades mellan två partier är förbi, vi vann mot PSOE i flera regioner, vi kan se på varandra som jämlikar för att bilda en annorlunda regering som kan rätta till den politik som har varit rådande tills nu." Pablo Iglesias, denna morgon i los Desayunos i TVE"¹¹.

För att vägleda denna textuella analys kommer argumentationsanalys kombinerat med retorisk analys att användas för att analysera de olika källorna. Då varje politiskt uttalande är fyllt med hänvisningar till information som inte presenteras i uttalandena utan är underförstådda kommer denna studie att använda sig av källor som bidrar till att presentera en kontext för uttalandena. På så vis kan syftet med uppsatsen uppnås.

Argumentationsanalysen som denna uppsats använder sig av har främst två syften: det första är att rekonstruera argumentationen, alltså att hitta argumenten i texterna. Det andra syftet är att söka avgöra argumentationens beviskraft, det vill säga analysera hur de anförda argumenten arbetar för den tes som förs¹². Vid användande av enbart deskriptiv argumentationsanalys ligger fokus på logos, den del av argumentationen som vädjar till intellektet, det rationella tänkandet¹³. Då en väsentlig del av argumentationstekniken faller bort vid enbart en sådan analys har denna uppsats valt att förena argumentationsanalysen med en retorisk analys¹⁴. Förutom logos uppmärksammar den även inslag av pathos, när talaren försöker väcka starka känslor hos åhöraren, och ethos, när talaren försöker tillskriva sig själv

---

¹⁰ "Albert Rivera: 'Prefiero tener un gobierno estable que desatasque la situación a subir en las encuestas'," Ciudadanos, senast ändrad 2016-03-08, <https://www.ciudadanos-cs.org/prensa/albert-rivera-prefiero-tener-un-gobierno-estable-que-desatasque-la-situacion-a-subir-en-las-encuestas/8831>

¹¹ "Se acabó esa España donde todo se repartía entre dos partidos, superamos al PSOE en varias comunidades, nos podemos mirar de igual a igual para hacer un gobierno distinto que corrijan las políticas que se han aplicado hasta ahora." Pablo Iglesias esta mañana en los Desayunos de TVE," Facebook, senast ändrad 2016-03-08, <https://www.facebook.com/ahorapodemos/videos/564054623751281/>

¹² Göran Bergström och Kristina Boréus, Textens Mening och Makt: Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys (Lund: Studentlitteratur, 2012), 92-93.

¹³ Bergström och Boréus, Textens Mening och Makt, 135.

¹⁴ Bergström och Boréus, Textens Mening och Makt, 132.

särskilda karaktärsdrag som gör att åhöraren får större förtroende för talaren ¹⁵. En sådan kombination av analysmetoder bidrar till att ge studien en mer omfattande analys av de olika uttalandenas teser och argument. På sätt kan uppsatsen med hjälp av denna metodologiska kombination bringa maximal klarhet i de politiska uttalandena.

För att förstå kontexten i vilken partiledarnas yttranden uppkommit samt den underförstådda information som dessa innehåller, används Nationalencyklopedins webbsida med dess artiklar om spansk politik och historia. Även relevanta nyhetsartiklar som berör den politiska situationen i Spanien kommer att användas.

Ämnet som studien behandlar är ett aktuellt ämne och därför finns inte några akademiska källor om ämnet i fråga att tillgå. Detta ger större frihet att välja vilket tema relaterat till regeringskrisen som ska analyseras, men å andra sidan skapar det större svårigheter att hitta pålitliga källor; stundtals säger vissa källor emot varandra vilket gör det besvärligt att sälla bland allt material som finns att tillgå. Av denna anledning har artiklar och övriga källor som används i studien noggrant jämförts med- och vägts mot varandra för att på så vis hitta det mest tillförlitliga materialet.

Analyskapitlet är uppdelat i fem delar, först analyseras varje uttalande för att sedan diskuteras tillsammans med varandra. Mariano Rajoys uttalande inleder analysen för att följas av Sánchez, därefter Rivera och till sist Iglesias, detta eftersom de två första texterna innehåller mer text än övriga två. Därför togs beslutet att disponera arbetet i omvänd kronologisk ordning. För att få svar på de frågor som denna uppsats ämnar ta reda på inleds det analytiska arbetet med att urskilja de viktigaste påståendena och bland dem tesen i uttalandena. Därefter kommer en tolkning av strukturen och de retoriska elementen som ethos, logos och pathos i linje med uppsatsens syfte att genomföras.

De olika partiledarnas yttranden har alla gjorts på spanska och någon färdig översättning till engelska eller svenska finns inte att tillgå. Med anledning av detta har författaren av studien översatt materialet till svenska. Dessa översättningar tillsammans med den ursprungliga texten på spanska finns tillgängliga i uppsatsen som bilagor.

---

¹⁵ Bergström och Boréus, *Textens Mening och Makt*, 91-92.

1.3 Tidigare studier samt relevans för denna studie

Innan en teori presenteras vilken uppsatsen använder sig av presenteras här en kortfattad summering av tidigare studier som behandlar teman relaterade till det ämne denna uppsats valt att studera.

”Mellan spelet, taktiken och sakpolitiken: En uppsats om Decemberöverenskommelsens (o)försvarbarhet” av Cornelia Leander, publicerad vid Lunds Universitets statsvetenskapliga institution våren 2015 är en studie som även den behandlar ämnet regeringskriser¹⁶. I studien undersöker Leander kontroversen mellan breda politiska överenskommelser och idén om den representativa demokratin, med fokus på den svenska Decemberöverenskommelsen. Liksom i uppsatsen av Leander behandlar även denna studie ämnet regeringskriser, dock med den uppenbara skillnaden att ett annat lands regeringskris står i fokus. Förutom detta har även det vetenskapliga arbetet helt andra mål samt tillvägagångssätt. Studien erbjuder trots det särskilda observationer och tolkningar angående politiska överenskommelser som kommer denna studie väl till hands för att förstå partiledarnas uttalanden.

I artikeln ”Crisis exploitation: political and policy impacts of framing contests” från 2008 har författarna Arjen Boin, Paul 't Hart och Alan McConnell genom att undersöka 15 djupgående studier om politisk hantering av krissituationer konstruerat en teori över hur politiker försöker utnyttja krissituationer till sin fördel¹⁷. Till skillnad från det fall som denna uppsats ämnar undersöka där ett politisk dödläge uppstått till följd av ett parlamentsval så beror de krissituationer som behandlas i artikeln på naturkatastrofer, terrorattacker och så vidare. Trots denna skillnad i orsak så har en politisk kris likväl uppstått, därav dess likhet med denna studie. Mer om artikeln står i följande teorikapitel.

Trots att det finns studier sedan tidigare vilka behandlar politiska kriser som uppkommit till följd av ett lands valresultat betyder inte det att den här uppsatsen saknar relevans. Som tidigare nämnt har denna uppsats en annan angreppsvinkel på ämnet än tidigare studier. Uppsatsen behandlar även omständigheter vilka är så aktuella att några vetenskapliga studier

---

¹⁶ Cornelia Leander, ”Mellan spelet, taktiken och sakpolitiken: En uppsats om Decemberöverenskommelsens (o)försvarbarhet” (Kandidatuppsats., Lunds Universitet, 2016).

<http://lup.lub.lu.se/luur/download?func=downloadFile&recordId=5426012&fileId=5426013>

¹⁷ Arjen Boin, Paul 't Hart & Allan McConnell, ”Crisis exploitation: political and policy impacts of framing contests,” *Journal of European Public Policy*, 16:1 (2009): 81-106, hämtad 2016-05-10, DOI: 10.1080/13501760802453221 <http://dx.doi.org/10.1080/13501760802453221>

om det specifika fallet ännu inte finns att tillgå. Med hänsyn till de oklarheter som uppstått till följd av att Spaniens tidigare maktbalans nu har rubbats, samt att landet är en relativt ung demokrati, är det högst relevant att genomföra en studie om händelserna.

1.4 Teori

Detta kapitel har som syfte att ge ökad mening till de uttalanden som undersöks i uppsatsen. Därför presenteras här den tidigare nämnda artikeln av Arjen Boin, Paul 't Hart och Alan McConnell som bidrar till att stärka diskussionen gällande den spanska regeringskrisen.

Den tidigare nämnda artikeln analyserar de processer som sätts igång när ett samhälle står inför en krissituation och politikernas öden och deras politik hamnar i vågskålen. Enligt tidigare nämnda författare letar politiska aktörer efter ”problem” med avsikten att därefter erbjuda sina egna lösningar till just det problemet. När en kris uppstår däremot så blir den politiska maktstrukturen mer skör än tidigare och det skapas ett större utrymme än normalt för olika aktörer att utmana den etablerade politiken som varit rådande. Den osäkerhet som uppkommer till följd av krisen kan sedan starkt påverka människors förståelse av samhället. Därför försöker politiker dra fördel av situationen så långt det går. Artikelförfattarna menar att en krissituation kan förstås i termer av ”framing contests”, därav artikelns namn. När olika aktörer försöker utmana de styrande politikerna framställer dessa vad de menar är lösningen till krisen, vad som är krisens natur men också dess orsak. Detta kan liknas vid presentationen av ett narrativ eller en inramning av problemet. Begreppet ”framing contests” refererar alltså till de olika aktörernas kamp att få sin version av verkligheten accepterad, till att bli det dominerande narrativet och när detta lyckas blir narrativet en stark kraft att räkna med¹⁸. Då olika aktörer har olika värderingar och intressen är det inte konstigt att tolkningen av verkligheten blir annorlunda och därför måste de vara övertygande i sin skildring så att deras budskap går hem hos folket. Beroende på kontexten och därmed styrkan i de argument som de olika aktörerna anser sig förfoga över avgörs deras intentioner vilka de sedan presenterar offentligt¹⁹. Studien visar att i de flesta fall försvarar ledande befattningshavare ett bevarande av status quo medan oppositionella politiker oftast förespråkar en förändring. Dessutom visar studien att när ingen av de olika intressenterna är villiga att ändra sitt ställningstagande

---

¹⁸ Boin, Hart & McConnell, ”Crisis exploitation,” 82-83.

¹⁹ Boin, Hart & McConnell, ”Crisis exploitation,” 88, 90.

resulterar situationen oftast ett i oförändrat tillstånd, ett dödläge, eller i ett större paradigmskifte²⁰ beroende på varje partis förmåga att bilda en vinnande koalition²¹.

1.5 Bakgrundsteckning

För att kunna uppfylla syftet med denna studie är det nödvändigt att sätta in de olika uttalandena i en kontext. Därför kommer denna studie kortfattat presentera Spaniens moderna politiska historia samt hur den politiska situationen såg ut vid tillfället för de politiska uttalandena. Genom att utnyttja denna bakgrundsteckning kan uppsatsen följaktligen fokusera på att analysera de olika texterna och söka uttyda innehållet i dem samt de sätt som de presenteras på. På så sätt kan en djupgående och lämplig analys formuleras som utgår från studiens syfte.

1.5.1 Spaniens moderna politiska historia

År 1936 inleddes det spanska inbördeskriget och pågick i tre år fram till att nationalistisidan segrade under Fransisco Franco som lyckades ena de konservativa och fascistiska krafterna mot republikanerna. Landet kom därefter att vara en diktatur och styras av Franco fram till hans död 1975. Spanien övergick sedan till att bli en demokrati och under några år styrdes landets första demokratiska regering av den demokratiska centerunionen UCD²² som lyckades konsolidera den spanska demokratin. PSOE tog sedan makten år 1982 vilket ledde till UCDS kollaps. Samtidigt resulterade det i ett uppsving för konservativa Alianza Popular (senare Partido Popular), vilka kom att bli den ledande oppositionen under PSOEs långa maktinnehav som sträckte sig fram till 1996²³. Sedan dess har de två partierna PP och PSOE alternerat som regeringsparti fram till det att dagens politiska scenario gjort sig gällande²⁴. Under flera tillfällen i den spanska valhistoriken har dock regionala nationalistiska partier, såsom de katalanska nationalisterna Convergència i Unió (CiU), baskiska Partido Nacionalista Vasco (PNV) och kanariska partiet Coalición Canaria (CC), fått agera vågmästare åt både PSOE och

---

²⁰ Med paradigmskifte menas när förutsättningarna inom ett visst område förändras radikalt. I detta sammanhang kan det innebära t.ex en omformering av hela det politiska systemet eller rubbning av ideologisk balans.

²¹ Boin, Hart & McConnell, "Crisis exploitation," 88, 91.

²² UCD står för Unión de Centro Democrático och översätts till svenska som "Demokratiska Centerunionen".

²³ "Popular Party," senast ändrad 2016-04-07,

<http://global.britannica.com/topic/Popular-Party-Spain>,

"Nationalencyklopedin: Spanien, Historia" senast ändrad 2016-05-10

<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/spanien#historia>

²⁴ Rodrigo Silva & Rafa Höhr, "Evolución del bipartidismo en España," El País, 24 december, 2015, hämtad 2016-05-10, http://elpais.com/elpais/2015/12/16/media/1450295715_624988.html

PP²⁵. Från att ha varit ett parti som många sett knutet till Franco på grund av att partiets grundare varit minister i dennes regering har konservativa PP flera gånger försökt framstå som ett parti närmare mitten²⁶. Det andra stora partiet, PSOE, har sedan landets övergång till demokrati då partiet var ett traditionellt arbetarparti närmast sig den politiska mitten. Idag kan det ses som ett center-socialdemokratiskt parti²⁷.

Vad som ofta pekas ut som huvudanledning till den minskade popularitet som de två största partierna fått erfara är den ekonomiska kris som drabbade landet och utlöste ett stort missnöje hos spanjorerna. Under 2000-talet hade Spanien en stabil ekonomisk tillväxt men 2009 inleddes en djup och ännu pågående ekonomisk kris där arbetslösheten steg till över 24 % och ungdomsarbetslösheten till 53 % år 2014²⁸. Mellan åren 2008 till 2015 vräktes hundratal människor från sina hem varje dag och 2015 hade även en tredjedel av befolkningen en inkomst som låg under minimilönen²⁹. Krisen som inleddes då bostadsbubblan sprack tvingade regeringspartiet Partido Popular som ersatt den tidigare socialistiska regeringen att ansöka om stödlån från den Europeiska Unionen på 100 miljarder euro för att rädda de spanska bankerna³⁰. Eftersom de spanska bankerna kunnat låna ut närmast obegränsade summor till privatpersoner för väldigt låga räntor ledde det till stora kreditförluster när krisen väl bröt ut. Den spruckna bostadsbubblan övergick därför i en skuldcrisis som ledde till hårda åtstramningar och höjda skatter för att staten skulle kunna tillföra bankerna kapital och uppnå de krav gällande budgetunderskott som EU ställt till sin låntagare³¹. De tuffa åtstramningar som infördes samt partiets stora korruptionsskandaler har lett till ett allvarligt skadat förtroende för PP³². Även PSOE har fått uppleva ett minskat förtroende eftersom de satt i

---

²⁵ "Nationalencyklopedin: Spanien, Historia"

²⁶ "Popular Party," Britannica Academic, hämtad 2016-05-12,

<http://academic.eb.com.ludwig.lub.lu.se/EBchecked/topic/470281/Popular-Party>

²⁷ "Spanish Socialist Workers' Party," Britannica Academic, hämtad 2016-05-12,

<http://academic.eb.com.ludwig.lub.lu.se/EBchecked/topic/558200/Spanish-Socialist-Workers-Party>

²⁸ "Nationalencyklopedin: Spanien, Statsskick och Politik" senast ändrad 2016-05-10

<http://www.ne.se.ludwig.lub.lu.se/uppslagsverk/encyklopedi/1%C3%A5ng/spanien#statsskick-och-politik>

²⁹ Astrid Menasanch Tobieson, "Ta av munkaveln – Spanien ett land i kris," Expressen 14 juli, 2015, hämtad

2016-05-10 <http://www.expressen.se/kultur/ta-av-munkaveln--spanien-ett-land-i-kris/>

³⁰ "Landskrisanalys Spanien: Trevande start på återhämtningen," Exportkreditnämnden, senast uppdaterad 2014-09-25, hämtad 2016-05-13,

<http://www.ekn.se/Global/Landriskanalyser/Europa%20och%20OSS/Svenska/LandriskanalysSpanienSep2014Eextern.pdf>

³¹ Thomas Gustafsson, Spanien - En stat, flera nationer (Stockholm: Carlsson Bokförlag, 2012), 345, 349

Alice Petrén, "Tuffa åtstramningar i Spanien," Sveriges Radio 30 mars, 2012, hämtad 2016-05-10

<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=5044309>

³² Guy Hedgecoe, "The Spanish elections: a primer," Politico 18 december, 2015, hämtad 2016-05-10

<http://www.politico.eu/article/spanish-general-elections-primer-ciudadanos-popular-party-socialists-podemos-eurozone-austerity-economy-eu/>

regeringen när den ekonomiska krisen bröt ut, men har också stått i rampljuset för korruptionsskandaler likt PP, om än i mindre skala³³.

Som en reaktion till korruptionsskandalerna hos de största partierna samt den hårda åtstramningspolitiken och försämrade levnadssituation många spanjorer fick uppleva till följd av krisen, seglade två nystartade partier upp som utmanare i 2015 års parlamentsval: vänsterpartiet Podemos och liberala Ciudadanos. Podemos bildades som en reaktion mot den åtstramningspolitik som landet införde i samband med finanskrisen och lyckades därför fånga upp en stor del av det folkliga missnöjet som spanjorerna manifesterade under krisen³⁴. Ciudadanos å andra sidan har gått från att vara ett regionalt parti som mestadels fokuserat på att bekämpa katalansk nationalism till att på ett nationellt plan ta tillvara på väljarnas ilska över den utbredda korruptionen och längtan efter såväl politisk som ekonomisk förnyelse³⁵.

Den 21:a december 2015 kunde valresultaten till de spanska valen sammanställas: det parti med flest platser i kongressen blev återigen konservativa regeringspartiet Partido Popular, men denna gång med långt färre röster än i förra valet och därför otillräckligt för att uppnå majoritet. Det parti som varit den ständige rivalen, socialdemokratiska PSOE blev precis som tidigare näst största parti men förlorade även de många röster. Trots att de fortfarande intar första- samt andraplats blev alltså de två tidigare dominerande partierna PP och PSOE förlorarna i valet. De stora vinnarna blev istället de två nya partierna Podemos och Ciudadanos. Podemos, som har en: ”socialistisk, antikapitalistisk och anti-etablissemangsinställning”³⁶ skrapade ihop tillräckligt med röster i kongressen för att bli det tredje största partiet. Det mer liberala Ciudadanos som säger sig förespråka en blandning av liberal marknadsekonomi och socialdemokratisk välfärdspolitik blev det fjärde största partiet, med god marginal ner till resterande partier³⁷.

---

³³ Marta Ley & Verónica Ramírez, “Así se reparte la corrupción en España,” El Mundo 6 november, 2014, hämtad 2016 <http://www.elmundo.es/grafico/espana/2014/11/06/5458f3c1268e3e962f8b457b.html>
”Spanish Socialist Workers’ Party.”

³⁴ ”Nationalencyklopedin: Podemos” senast ändrad 2016-05-10,
<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/podemos>

³⁵ ”Podemos: Spain anti-austerity party banging on doors of power,” BBC News 21 december, 2015, hämtad 2016-05-10, <http://www.bbc.com/news/world-europe-35150771>
Hedgecoe, “The Spanish elections.”

³⁶ ”Nationalencyklopedin: Podemos”

³⁷ “Elecciones generales 2015,” El País, senast uppdaterad 2016-05-11, hämtad 2016-05-11,
<http://resultados.elpais.com/elecciones/2015/generales/congreso/index.html>.

2015 års nationella spanska val innebär en brytpunkt i det tidigare så förutsägbara politiska scenariot. Ända sedan 1982 kunde PSOE och PP utan hjälp från övriga partier erhålla omkring 300 platser i kongressen av totala 350 platser³⁸. Enligt statsvetaren Jakob Lewander har maktstrukturen i Spanien länge varit utformad på ett sätt där premiärministern haft en närmast presidentiell makt, men framgångarna för de nya partierna Ciudadanos och Podemos gör att landet lämnar den strukturen bakom sig³⁹.

1.5.2 Försök till en samlingsregering

För att en spansk regering ska kunna bildas behöver den spanske monarken anförtro en partiledare uppdraget. Därefter presenterar den utvalde sitt regeringsförslag till kongressen som då röstar om förslaget ska gå igenom eller inte. I den första omröstningen krävs det en absolut majoritet (mer än hälften av det totala antalet möjliga röster). Om detta inte uppnås ges ett nytt försök 48 timmar senare då endast en enkel majoritet behövs (mer än hälften av det totala antalet angivna röster). Om förslaget återigen avvisas måste ett nytt regeringsförslag presenteras för att en partiledare ska få kungens anförtroende. Denna kandidat får också två chanser. Nya parlamentsval väntar ifall två månader passerat sedan den första omröstningen i kongressen och inget regeringsförslag erhållit tillräckligt stöd⁴⁰.

Efter att den spanske premiärministern Mariano Rajoy tackat nej till anförtroendet om att bilda regering eftersom tillräckligt stöd i kongressen saknades, passades uppdraget vidare till ledaren för PSOE. Denne accepterade uppgiften och presenterade ett regeringsförslag som bestod av en koalition mellan PSOE och Ciudadanos. Förslaget fick dock se sig nedröstat med stor marginal i första såväl som andra omröstningen då både PP och Podemos avvisade förslaget⁴¹. Som tidigare nämnt måste ett nytt regeringsförslag presenteras för att en ny omröstning i kongressen ska bli av. Lyckas ingen politisk konstellation erhålla tillräckligt med röster innan den 2 maj väntar nyval i sommar⁴².

---

³⁸ Silva & Höhr, "Evolución del bipartidismo"

³⁹ Johan Juhlin & Thomas Larsson, "Komplicerat koalitions pussel väntar i Spanien," Sveriges Television Nyheter 21 december, 2015, hämtad 2016-05-10
<http://www.svt.se/nyheter/utrikes/vallokalsundersokning-podemos-blir-nast-storsta-parti>

⁴⁰ "Legislación consolidada, Constitución Española," senast ändrad 2011-09-27, Artikel 99, 18-19
<http://www.boe.es/buscar/pdf/1978/BOE-A-1978-31229-consolidado.pdf>

⁴¹ Pablo Dalence & Daniel Wäckner, "Pedro Sánchez får inte bilda spansk regering," Sveriges Radio 4 mars, 2016, hämtad 2016-05-11 <http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=6383317>

⁴² Thomas Gustafsson, "Nyval kan få spansk politik att mogna," Helsingborgs Dagblad 31 mars, 2016, hämtad 2016-05-11 <http://www.hd.se/nyheter/varlden/2016/03/31/nyval-kan-fa-spansk-politik-att-mogna/>

I den politiska debatt som följt det spanska valet har partiledarna uttryckt särskilda ståndpunkter vilka inte meddelas i de olika uttalandena. Innan en analys inleds är det därför viktigt att känna till dessa. Partiledaren för Ciudadanos, Albert Rivera, förklarade den 8 mars att han kan tänka sig en pakt mellan sitt eget parti samt PP och PSOE, men att PPs ledare Mariano Rajoy står i vägen för ett sådant samarbete. Detta på grund av hans inblandning i partiets korruptionsskandaler. I samma yttrande uppgav Rivera att han är villig att lyssna till vad Podemos har att säga om Ciudadanos och PSOE:s regeringsförslag och vad de vill göra för att förbättra förslaget men att det inte är någon idé om de endast lägger veto eller kommer med orimliga krav. Dessutom menar Rivera att Podemos förslag visar på ett alldeles för stort maktbegär då de efterfrågar vicepresidentskapet samt ”massor”⁴³ av ministerposter. Rivera fastslår även att det är en politisk bedrift i sig att de lyckats hålla Podemos borta från makten⁴⁴.

Socialistiska PSOE vill få det nya vänsterpartiet Podemos att sätta sig vid bordet och förhandla med dem och Ciudadanos. Några förhandlingar har dock inte ägt rum då Podemos ledare förklarat att de inte kommer att sätta sig ner och förhandla så länge Ciudadanos deltar. Därtill har Iglesias poängterat att ett referendum i Katalonien om regionens självständighet är en central förutsättning som måste infrias för att de ska stödja PSOE⁴⁵.

2. Analys

Med bakgrunden presenterad börjar vi nu med uppgiften att tolka och förstå de uttalanden som ligger i fokus. Det är dags att göra en analys av varje uttalande i enlighet med uppsatsens syfte och frågeställningar. Varje analys inleds med en lista där den huvudsakliga tesen samt uttalandets centrala argument ingår, detta för att få en överblick av uttalandet och arbeta enligt metoden argumentationsanalys. Därefter utförs analysen i löpande text.

---

⁴³ ”Albert Rivera: ’Prefiero tener un gobierno stable que desatasque la situación a subir en las encuestas’,”

⁴⁴Raúl Piña, ”Albert Rivera: ”Si el PP tiene otro candidato distinto a Mariano Rajoy, cambia todo”,” El Mundo 8 mars, 2016, hämtad 2016-05-11 <http://www.elmundo.es/espana/2016/03/08/56de94cd46163f713d8b4578.html>
Javier Cuesta, ”Rivera critica que ”lo primero” que pida Podemos sean ”sillones de gobierno”,” El Mundo 22 januari, 2016, hämtad 2016-05-11
<http://www.elmundo.es/espana/2016/01/22/56a2191746163f462f8b4619.html>

⁴⁵ Aitor Riveiro, ”Pablo Iglesias resiste en un referéndum en Catalunya como elemento ”imprescindible” para apoyar al PSOE,” El Diario 15 februari, 2016, hämtad 2016-05-11
http://www.eldiario.es/politica/Pablo-Iglesias-levanta-veto-Ciudadanos-negociar-Rivera_0_484701902.html

2.1 Mariano Rajoy – Partido Popular

Tes:

Partido Popular bör styra Spanien

Påståenden:

PP fick flest röster i valet.

PPs program är bättre än övriga partiers

Den nuvarande ekonomiska politiken måste fortsätta

Alternativet till PP skulle vara dåligt för Spanien

PSOE:s partiledare Pedro Sánchez försöker lura det spanska folket

”Hur kan man be ett politiskt parti som vunnit ett val att det ska rösta på ett som har förlorat, när förlorarnas partiprogram går ut just på att kasta ut det parti som vunnit och omintetgöra allt det åstadkommit? Vad för slags skämt är det?”⁴⁶. Så kommenterar den spanske premiärministern Mariano Rajoy det egna partiets nedröstande av PSOE:s och Ciudadanos regeringsförslag. Rajoy anser det vara alldeles för mycket att be om att hans parti ska rösta igenom det framförda regeringsförslaget då de konservativa var det parti som vann flest röster i valet. Att gå med på detta när regeringsförslaget dessutom presenterar en helt annorlunda politik än den som PP fört under sin tid vid makten går enligt Rajoy helt emot det sunna förnuftet. Rajoy förklarar istället att han hoppas att hans eget parti tillsammans med PSOE samt andra partier som vill ansluta sig och vilka delar samma intressen och konstitutionella värderingar, tillsammans ska bilda en stor koalitionsregering. En sådan samarbetsregering skulle innebära att PSOE ger upp sin roll som opposition och motpart till PP, en roll som partiet innehaft under de senaste decennierna. Rajoy menar dock att det är rätt väg att gå och för att undvika nyval hoppas premiärministern att: ”[...] det sunna förnuftet segrar och ”[...] att vissa slutar upp med sekterismen som inte tillför någonting överhuvudtaget”⁴⁷. Budskapet som premiärministern ger är följande: PP är det överlägset bäst lämpade partiet att styra landet och antingen låter ni oss som största parti styra ensamma eller så bildar vi tillsammans en stor koalition där den politik vårt parti står för och som vi fört de senaste åren respekteras.

I den uppsats som skrevs av Cornelia Leander och vilken behandlar kontroversen mellan breda politiska överenskommelser och idén om representativ demokrati, presenteras två olika synsätt. Det ena perspektivet menar att sådana politiska samarbeten representerar väljarnas

---

⁴⁶ ”Rajoy: ”Por respeto a nuestro programa.”

⁴⁷ ”Rajoy: ”Por respeto a nuestro programa.”

åsikter på ett demokratiskt försvarbart sätt eftersom de inkluderar fler partier än bara det som fått flest röster. Detta synsätt står i direkt kontrast till det andra perspektivet som menar att partiöverskridande samarbeten kränker befolkningens suveränitet. Detta på grund av att sådana samarbeten tar bort folkets möjlighet att ställa politiker till svars och att för de tenderar att leda till endast mindre förändringar av regeringskonstellationer⁴⁸. Som tidigare nämnt argumenterar Rajoy för att de konservativa, som största parti, bör få styra ensamma eller med hjälp av andra partier vilka stöttar deras politik. Det blir därmed tydligt att Rajoy i detta fall ser majoritetsdemokratin som mer demokratiskt försvarbar än breda politiska överenskommelser, så kallad samarbetsdemokrati⁴⁹. Då majoritetsdemokratin låter Partido Popular sitta kvar vid makten är det förståeligt att Rajoy anklagar den samarbetspolitiska väg vilken PSOE och Ciudadanos agiterar för som odemokratisk. Rajoy säger även i sitt tal att PPs beslut styrs av respekten till sina väljare och till de demokratiska normerna. Han fortsätter sedan med att hävda att valresultatet gör det klart att PP vann valet och att partiet därför ska försöka bilda en regering. Uttalandet går att tolka som kritik mot de partier vilka försöker avsätta Partido Popular från makten genom att bilda en koalition. Eftersom alla partier ställt upp i parlamentsvalet som självständiga partier och någon koalition inte tydliggjorts för väljarna under valrörelsen menar Rajoy att valresultatet presenterar en seger för de konservativa och inga andra.

Rajoy framför en argumentation som försöker få åhörarna att tänka logiskt och inse att PPs politik måste fortsätta tillämpas så att landets ekonomiska återhämtning kan fortsätta och ett nyval undvikas. Premiärministern vädjar gång på gång till det sunnda förnuftet och förklarar för sin publik att de konservativa är de rättmätiga vinnarna i valet. Fördelarna med en konservativ regering framhålls samtidigt som det varnas för oppositionens förslag. Rajoy låter förslaget framställas som oansvarigt och illegitimt eftersom de politiska motståndarna inte ens har rätten att bilda regering. Budskapet Rajoy försöker utmåla är att det konservativa partiet är en förkämpe för demokratin och att de står för vettet och det tillförlitliga i en tid där alla andra utgör exempel på maktgirighet och bristande ansvar. När Rajoy berättar om sina förhoppningar om att det sunnda förnuftet ska segra och även benämner det egna politiska programmet som det enda förståndiga förslaget blir det underförstått att det konservativa partiet disponerar över förnuftet, till skillnad från de andra partierna.

---

⁴⁸ Leander, "Mellan spelet, taktiken och sakpolitiken," 15.

⁴⁹ Leander, "Mellan spelet, taktiken och sakpolitiken," 9.

För att ytterligare stärka sin tes kombinerar Rajoy framställningen av sig själv och sitt eget parti med rationella argument som framhäver fördelarna med den egna politiken och samtidigt nackdelarna med motståndarnas politik. Kombinationen av ethos och logos får därmed en central funktion i Rajoys yttrande.

Rajoy säger till sina partikamrater att med tanke på spanjorernas förhoppningar och längtan är viktigt att partiet håller ihop och inte glömmer bort vilka de är. Rajoy påpekar att de är Spaniens största parti och även den största organisationen med fler än 800 000 medlemmar och därför ska organisationen, den största i Spanien, ta sina egna beslut och inte låta andra göra det åt dem. Följaktligen appellerar Rajoy återigen till förnuftet. Då PP är landets största parti är det för premiärministern en självklarhet att partiet bör agera enligt sin storlek. Därför bör de fästa blicken vid regeringsmakten istället för att infinna sig vid andra partiers vädjan om att de ska lägga ned sina röster i kongressen så att dessa partier tillåts bilda regering.

De pakter och avtal som PP lagt fram ger enligt Rajoy grunden för en stabil regering. En regering som baserar sig på tillväxten och jobben, samhällets välfärd, utbildning etc. Allt detta låter Rajoy förstå är ”förståndigt, vettigt och förståeligt”⁵⁰. Trots att dessa ord ungefär har samma betydelse väljer Rajoy att inte nöja sig med endast ett av dem, utan framför ytterligare två synonymer med avsikten att få åhörarna att inse att PP och deras politik är det enda logiska alternativet. Regeringsalternativet däremot, kan enligt Rajoy sammanfattas som: de sammanförda vänsterkrafterna vilka med stöd av självständighetsrörelserna skulle vara dåliga för landets ekonomi, sammanhållning, för spanjorerna samt för Spanien som helhet. Oppositionens behov av stöd från de regionala självständighetsrörelserna presenteras med anledning av den aktuella frågan om Kataloniens självständighet. Debatten kring regionens vara eller icke-vara i ett framtida Spanien har varit aktuell under en längre tid, men i kölvattnet av landets senaste parlamentsval har frågan intensifierats. PP är ett parti som inte vill låta Katalonien rösta om självständighet, till skillnad från vänsterpartiet Podemos som ingår i vad Rajoy menar är det enda alternativet till PP. Exakt vilken pakt som avses framgår inte, men klart är att ifall Podemos tillåts sitta i en regering med det krav de har på en katalansk omröstning, finns det en möjlighet att regionen bryter sig loss från Spanien. Genom att hävda att en utropad självständighet skulle få negativa konsekvenser för landet appellerar

---

⁵⁰ ”Rajoy: ”Por respeto a nuestro programa.”

Rajoy återigen till åhörarnas intellekt då nackdelarna med ett sådant beslut framhävs. Några fördelar verkar inte finnas.

Som tidigare nämnt föreslår Rajoy en större koalition mellan PP och PSOE tillsammans med andra partier som delar samma konstitutionella värderingar. Också här åsyftas den katalanska självständighetsfrågan eftersom det är den spanska konstitutionen som avgör autonomiernas rättigheter⁵¹. Enligt den konstitutionella domstolen kan en autonom region inte bryta sig loss från Spanien, men om konstitutionen förändras kan detta bli möjligt, en förändring som Podemos vill genomföra⁵². På grund av denna pressande fråga finns det skäl att anta att Rajoy därför vill se PSOE begrava stridsyxan och ingå i en koalition med PP som då skulle förhindra en omröstning av Kataloniens självständighet. Som tidigare nämnt i kapitel 1.5.2 lyckades PSOE bilda en pakt med Ciudadanos men inte med Podemos eftersom vissa meningsskiljaktigheter visat sig för stora, bland dessa frågan om Kataloniens självständighet där Podemos är ensam om att vilja låta regionen besluta på egen hand. Med tanke på Podemos ovilja att kompromissa på denna fråga och även det faktum att de öppet förklarat att de inte tänker ingå i en koalition med Ciudadanos, låter Rajoy förstå att han hoppas vinna det tidigare så otänkbara stödet från den eviga motståndaren PSOE. Det framstår därmed som att Rajoy hoppas kunna spela ut PSOE genom att hänvisa till de nackdelar ett katalanskt utträde skulle innebära, vilket således tvingar partiet att ge sitt stöd till PP. Trots att Rajoy sträcker ut handen till socialistpartiet för att bilda en koalition finns det skäl att fråga sig hur gärna Rajoy egentligen vill få med sig PSOE i en sådan regering. Beslutet om att presentera socialistpartiets och Ciudadanos gemensamma regeringsförslag i kongressen angrips som ett slöseri av dyrbar tid och även ett försök till bedrägeri där det egna intresset fick gå före spanjorernas. Till följd av detta känns den utsträckta handen inte lika övertygande när PSOE och Sánchez utmålas som bedrägliga och maktgiriga. Rajoy undergräver sitt eget förslag. Den naturliga följdfrågan blir då: vill Rajoy verkligen styra landet med en samarbetspartner som sysslar med bedrägeri och inte tänker på spanjorernas bästa, utan endast på sig själv och på sitt parti? Med tanke på de hårda ord Rajoy uttalar och den långa fiendskapen mellan PSOE och PP, samt undergrävandet av det egna förslaget verkar den utsträckta handen inte särskilt genuin. Det är dock en omöjlig bedrift att ta reda på Rajoys egentliga intentioner. Likväl kan vi anta att premiärministern har ett tydligt mål och därför inte motsäger sig själv i sitt

---

⁵¹ "Catalunia vows to continue independence bid despite court ruling," BBC News 11 november 2015, hämtad 2016-05-11, <http://www.bbc.com/news/world-europe-34792355>

⁵² Mats Larsson, "Det händer om Katalonien röstar sig ur Spanien," Expressen 26 september, 2015, hämtad 2016-05-11, <http://www.expressen.se/geo/mats-larsson/det-hander-om-katalonien-rostar-sig-ur-spanien/>

framförande. Vi kan därmed tillåta oss se det hela som ett försök att sätta press på sina politiska motståndare och spela ut dem, samtidigt som Rajoy framställer sitt eget parti som villigt att föra en dialog. Det faktum att Rajoy endast omnämner Sánchez men inte Rivera trots att denne också står bakom det regeringsförslag som presenterats är sannolikt på grund av att Rajoy och Rivera står närmare varandra politiskt sett men också för att PP och PSOE har en lång historia av fiendskap emellan sig.

För den spanske premiärministern ligger stort fokus på att framställa sina motståndare som opålitliga och maktgiriga medan det parti han representerar: ”[...] lurar [...] ingen, varken statschefen, eller parlamentet, eller medlemmarna eller spanjorerna”⁵³. Rajoy är angelägen att framställa sitt parti som hederligt och ansvarsfullt. Detta kan bero på de skandaler för vilka det konservativa partiet stått i centrum. Genom att hävda att oppositionens regeringsförslag endast var ett försök till bedrägeri, kan syftet med uttalandet ses som ett försök att väcka känslor hos åhörarna. Tanken på folkvalda politiker som försöker lura medborgarna är ett ämne som berör och sannolikt mer så i Spanien på grund av den misstro mot politiker som blivit större på grund av de frekvent förekommande korruptionsskandalerna.

I Manuel Rajoys till synes väl strategiskt utformade uttalande ser vi tydliga tecken på att de politiska motståndarna sätts under press att erkänna PPs procentuella övertag och storlek som organisation. Som tidigare nämnt uttrycker sig Rajoy dubbeltydigt angående en koalition med PSOE. Denna analys visar däremot att mycket pekar på att skäl finns för en sådan inkonsekvens då det möjliggör ett hårt fördömande av motståndaren samtidigt som det ger en möjlighet till att framställa sig själv som en aktör som är villig till att föra dialog. Analysen har kunnat uppmärksamma hur försök görs till att spela ut motståndarna, då främst PSOE, medan den egna politiken propageras som den lösning Spanien behöver. Rajoy hävdar att det var PP som räddade landet från konkurs och fick ekonomin att återigen börja växa. Den bild som framgår av uttalandet är att Partido Popular står för den säkra och beprövade vägen som leder till stabilitet och tillväxt. Alla de andra däremot går inte att lita på.

---

⁵³ ”Rajoy: ”Por respeto a nuestro programa.”

2.2 Pedro Sánchez – Partido Socialista Obrero Español

Tes:

Erhålla Podemos stöd så att ett slut kan göras på Mariano Rajoys styre

Påståenden:

De politiska krafter som vill ha förändring måste ta tillvara på möjligheten att avsätta Rajoy

De behöver väcka demokratin till liv för att kämpa mot den ojämlikhet och fattigdom som PPs styre orsakat

Podemos har bildat en negativ koalition med PP

Målet är en regering som är representativ för valresultatet

Podemos har mycket gemensamt med PSOE och Ciudadanos

De måste ta tillvara på spanjorernas förhoppningar och vilja

För det spanska socialistpartiet skapar det procentuella stödet partiet erhållit andra förutsättningar än vad det gör för de konservativa. Trots att PSOE också tappat många röster finns det fortfarande en möjlighet att bilda en regering med hjälp av de två nykomlingarna i parlamentet. Då stödet från Ciudadanos redan är erhållet riktar Sánchez i sitt uttalande blicken mot Podemos, som han hoppas vinna över på sin sida. Det är på så vis ett framförande som tar sig uttryck på ett väldigt försonande vis. Istället för att tala om allt det som skiljer PSOE och Podemos åt talar Sánchez istället om de gemensamma mål som bägge partier har, nämligen att avsätta Mariano Rajoy och bekämpa fattigdomen och osäkerheten i landet.

Sánchez förklarar att han väntar på Podemos partiledare Iglesias, och att ”en dag till med Manuel Rajoy i Moncloa⁵⁴ är en dag till som vi förlorar kampen mot energifattigdomen och mot barnfattigdomen”⁵⁵. Den gemensamma fienden för såväl Podemos, PSOE och Ciudadanos tycks vara Mariano Rajoy och dennes regering och så länge som inget annat regeringsförslag får tillräckligt med stöd sitter Rajoy kvar vid makten, om än med begränsad makt⁵⁶. Det är just denna punkt som Sánchez trycker på när han hoppas vinna över Podemos på sin sida, för som Sánchez uttrycker det: hur kan ett parti vars politik står stick i stäv med den konservativa regeringens politik ändå låta PP fortsätta styra Spanien? Särskilt känslig blir denna fråga med tanke på att Podemos framväxt till stor del beror på stödet som partiet erhåller från människor vilka är missnöjda med regeringen. Användandet av pathos i uttalandet blir tydlig när känsloladdade ämnen såsom barnfattigdom tas upp. Med Sánchez

---

⁵⁴ Moncloa är regeringsbyggnaden i Madrid, Spanien.

⁵⁵ ”Pedro Sánchez hace un llamamiento.”

⁵⁶ Eftersom ingen majoritet finns i parlamentet styr regeringen med begränsad makt. Den nuvarande regeringen är alltså endast temporär och utan möjligheter att genomföra reformer vilka kräver parlamentets stöd.

plädering om att varje dag som Podemos väntar med att avsätta regeringen förlorar Spanien kampen mot barnfattigdomen, visar Sánchez att bollen nu är hos Iglesias. Om partiet fortsätter att vänta på ett bättre erbjudande finns det en risk att framstå som kalla och känslolösa. Då Podemos vuxit fram som den stora konkurrenten till PSOE vad gäller de socialistiska väljarna finns det absolut skäl till att pressa Podemos på just denna punkt⁵⁷. Som Sánchez uttrycker det har Iglesias genom att rösta emot regeringsförslaget PSOE-Ciudadanos bildat en negativ koalition med Rajoy, en formulering som inte alls framställer Podemos i god dager.

Ett av de tydligaste argumenten Sánchez framför till varför en pakt mellan Podemos och PSOE bör ske är de likheter partierna har:

Jag är redo att vända blad, jag kommer inte att svara på någon typ av provokation eller förolämpning. Jag tror att fler saker förenar oss än vad som skiljer oss åt [...] Pablo Iglesias, Albert Rivera och jag delar dessutom samma ambition att göra det bättre för de unga [...] det finns massor av unga människor som vill ha en regering som står för förändring⁵⁸.

Förutom viljan att bekämpa fattigdomen och osäkerheten menar Sánchez att det finns fler saker som enar de tre partierna PSOE, Ciudadanos och Podemos. Trots att PSOE inte är ett nytt parti likt Ciudadanos eller Podemos försöker Sánchez tillskriva sitt parti samma ungdomliga profil. Detta tillämpande av ethos på gör det rimligt att förmoda att Sánchez försöker ändra på den bild som framförallt många unga spanjorer har av de gamla partierna och visa dem att PSOE också är ett parti som representerar landets unga⁵⁹. Dessutom kan det ses som ett försök till att visa att fastän partiet inte är nytt så innebär det inte att de också kan förespråka en förändring.

Sánchez fortsätter sitt uttalande med att förklara att han välkomnar ett samarbete med Podemos för att de tillsammans med Ciudadanos måste ta tillvara på möjligheten som erbjuds

---

⁵⁷ "Podemos 'roba' más de un 3% de votantes al PP y casi un 17% al PSOE," La Sexta, 1 maj, 2016, hämtad 2016-05-12,

http://www.lasexta.com/programas/al-rojo-vivo/podemos-roba-mas-votantes-casi-psoe_2014080557260b3d6584a81fd883d7b8.html

⁵⁸ "Pedro Sánchez hace un llamamiento."

⁵⁹ Alasdair Forthringham, "Spanish election: How the youth of Spain may hold the key," Independent 19 december, 2015, hämtad 2016-05-11,

<http://www.independent.co.uk/news/world/europe/spanish-election-how-the-youth-of-spain-may-hold-the-key-a6780191.html>

att göra förändringen möjlig. Ordet förändring kan ses som ett nyckelord i utlåtandet då det nämns upprepade gånger när partiledaren kallar sitt eget parti samt Ciudadanos och Podemos för förändringsvilliga krafter och hävdar att de måste gå samman för att bilda en ”regering som står för förändring”. Det är under denna paroll Sánchez försöker få de två nykomlingarna i parlamentet att enas och börja samarbeta med varandra. Detta eftersom det är konflikten mellan dessa två som utgör ett av de största hindren för en trepartikoalition. Som tidigare nämnt i kapitlet 1.5.2 har Ciudadanos ledare förklarat att han inte har något emot ett samarbete med Partido Popular men att Rajoys inblandning i partiets korrupsionsskandaler omöjliggör en sådan samverkan. Detta gör att Sánchez fokus på Rajoy och ordet förändring samtidigt som Partido Popular inte omnämns lika mycket, kan tydas som ett försök att förmedla en mer enad hållning hos de olika partierna än vad som verkligen är fallet. När Sánchez ställer partiernas gemensamma nämnare i centrum kan det utläsas som en förvrängning av sanningen med syftet att få Podemos och dess väljare att se mer positivt på en koalition tillsammans med PSOE och Ciudadanos.

Som tidigare nämnt blev regeringsförslaget PSOE-Ciudadanos nedröstat av PP och av Podemos. På frågan om vilka konsekvenser det får för de regionala koalitioner i vilka Podemos styr med hjälp av PSOE, svarar Sánchez att de kan känna sig lugna. Iglesias får själv stå till svars inför sina egna väljare för det faktum att PP fortfarande styr landet. Sánchez fortsätter sedan med att sätta press på Iglesias genom att hänvisa till andra inflytelserika politiker inom Podemos vilka inte stödjer veto-politiken som förts i tre månader efter valet. Genom att även vädja till Iglesias att han ska lyssna till sina partikamrater på regional nivå, vilka har uppmanat de stora partierna att sluta lägga veto stärks tesen ytterligare för att Podemos ska börja samarbeta. Sánchez argumentering utmålar på detta sätt Iglesias som en syndabock för att det politiska dödläget tillåts fortsätta.

För att försäkra Iglesias om att ett stöd från Podemos inte skulle resultera i en enfärgad regering endast bestående av PSOE, förklarar Sánchez att hans satsning kommer att gå igenom eftersom den regering han vill bilda kommer att vara en koalitionsregering. Då den ska vara representativ för det spanska valresultatet kommer den att bestå av partier från center-högern såväl som vänstern. Som tidigare nämnt påstår den spanske premiärministern att valresultatet som presenterades i december gav segern till det PP. Som största parti anser Rajoy att de ensamma bör ingå i en regering eller med stöd från partier vilka stöttar deras politik. För Sánchez däremot betyder (den enligt honom uppfattade) viljan och förhoppningen

hos spanjorerna att en rättvis återgivning av det spanska valresultatet resulterar i en förändringsvillig regering bestående av PSOE, Ciudadanos och Podemos. Det är därmed tydligt att de två partiledarna har olika syn på huruvida majoritetsdemokrati eller samarbetsdemokrati är den demokratiform som på bästa sätt återspeglar det spanska valresultatet. Trots att ingen koalition varit tydlig för väljarna under valrörelsen menar Sánchez ändå att de väljare som röstat för PSOE, Ciudadanos eller Podemos alla skulle stå bakom en regering bestående av dessa tre.

Pedro Sánchez framför ett uttalande som fokuserar på att avsätta Mariano Rajoy och detta med hjälp av stödet från vänsterpartiet Podemos. Argumentationen är inte lika logobaserad såsom Rajoys utlåtande vilket mycket troligt beror på att socialistpartiet faktiskt saknar det politiska stödet för att vara i närheten av att kunna bilda regering. Det är därför som försöket att få till stånd ett samarbete med Podemos ter sig mer genuint än vad Rajoys utsträckta hand till PSOE gör. Sánchez är dock tydlig med att påpeka att Iglesias är den som ska stå tillsvars om ett samarbete inte blir av. Partiet Podemos pekas inte ut utan fokus läggs endast på partiledaren Iglesias. Trots det tillskriver sig Sánchez de positiva egenskaper såsom förnyelse och ungdomlighet vilka Iglesias och Rivera utstrålar. Syftet bakom detta är troligtvis att understryka skäl till varför en koalition mellan de tre partierna bör bildas. För Sánchez är det också viktigt att PSOE inte ses som ett ålderdomligt parti. Ordet förändring som ofta används är därför än mer betydelsefullt.

2.3 Albert Rivera – Ciudadanos

Tes:

Bryta det politiska dödläget och bilda en stabil regering

Påståenden:

Lägger vi valkampanjerna åt sidan kan vi skapa en bättre framtid för Spanien

Vi måste fokusera på det som enar oss snarare än det som splittrar

Det är dyrt att hålla nyval

Ciudadanos har sedan den första minuten fört dialog

Vi borde lära mer av de som gjorde övergången till demokrati verklighet

Den unge partiledaren för Ciudadanos, Albert Rivera, uttrycker en önskan om en regering bestående av icke-korrumperade personer som inte utnyttjar det politiska läget för att stiga i opinionismätningar utan fokuserar på att lösa situationen istället. Rivera säger sig vilja ha en

regering som grundar sig på dialog och generositet. Detta yttrande kan tolkas som en pik mot den nuvarande regeringen vars tid vid makten kantats av en rad korruptionsskandaler. Dessutom har de visat sig motvilliga till att inleda några förhandlingar om regeringsbildande. Som tidigare nämnt valde Mariano Rajoy att inte acceptera den spanske kungens anförtröende om att bilda regering. När chansen sedan gavs till Pedro Sánchez röstade PP ner regeringsförslaget. Precis som Sánchez uppmanar Rivera övriga politiker till att fokusera på det som förenar dem istället för vad de har olika åsikter om. Rivera framställer därmed sitt parti som förhandlingsvilliga och tillmötesgående, egenskaper vilka han menar en regering bör förfoga över:

I Ciudadanos undviker vi politik som förstör och som inte tjänar annat till än att infektera partipositionerna. Det skulle kosta nästan 150 miljoner att hålla nyval, vårt alternativ att försöka nå överenskommelser för att lösa den här situationen och tänka på spanjorerna är mer förståndigt⁶⁰.

Trots att Riveras uttalande kan ses som väldigt snarligt Rajoys uttalande så finns det stora skillnader. Rivera framhåller visserligen det egna partiet som ansvarsfullt och villigt att föra dialog precis som Rajoy, däremot tar den logosbaserade argumentationen slut vid påpekandet att ett nyval skulle vara dyrt att hålla. Större delen av Riveras uttalande handlar istället om att tillskriva det egna partiet förtroendeingivande karaktärsdrag. Kopplingar görs till den spanska historien såväl som till andra länders politiska situation. Rivera menar på att lärdom bör dras av de politiska föregångarna som efter diktatorn Francos bortgång lyckades bilda en stabil regering och ett bättre Spanien genom dialog, förståelse och kompromissvilja. Genom att referera till dessa demokratiska förebilder och tillskriva sitt eget parti samma fundamentala egenskaper, utmålas en bild av Ciudadanos som ett ansvarstagande parti som bör leda Spanien in i framtiden. Allt för att det egna partiet ska framstå som pålitligt samtidigt som motståndarna framstår som raka motsatsen.

Rivera gör i sitt utlåtande en jämförelse mellan Ciudadanos och den andra uppstickaren Podemos: ”Podemos förvandlar parlamentet till en del av sitt skådespel, som sker i länder som Venezuela. Ciudadanos är ett parti som är mycket mer redo att nå överenskommelser och reformera det här landet, än att skapa spektakel såsom Iglesias”. I citatet framgår det att Rivera återigen använder sig av ethos då han tillskriver sitt parti de egenskaper som han

---

⁶⁰ ”Albert Rivera: 'Prefiero tener un gobierno stable que desatasque la situación a subir en las encuestas',”

tidigare förklarat är nödvändiga för en stabil spansk regering. Precis som Mariano Rajoy framhåller Rivera sitt eget partis positiva egenskaper samtidigt som motståndaren misskrediteras. Enligt Rivera förvandlar Podemos det spanska parlamentet till ett enda stort skådespel och jämför detta med hur parlamentet i Venezuela fungerar. Tidigare i januari månad när det venezolanska parlamentet samlades stormade regeringspartiet, som för första gången på 16 år inte längre är i majoritet, ut i protest under invigningsceremonin⁶¹. Det är sådana spektakel som Podemos skapar, säger Rivera innan han återigen beskriver den mognad och regeringsduglighet som hans eget parti förfogar över.

Till skillnad Pedro Sánchez som attribuerar Rivera med positiva egenskaper i sitt uttalande, såsom att de delar samma generations ambition, framför inte Rivera någon beskrivning överhuvudtaget av sin koalitionspartner. Socialistpartiet omnämns däremot när Rivera kommenterar tidigare deklARATIONER gjorda av Mariano Rajoy. I dessa hävdar den spanske premiärministern att Ciudadanos kommer att bilda koalition med PSOE även i framtida val. Till detta svarar Rivera med att Ciudadanos, till skillnad från vissa andra, har fört dialog ändå sedan valresultatet presenterades. Rivera säger även att detta utspel från Rajoy endast är ett påstående som sägs för att lura medborgarna. I det senaste parlamentsvalet har de två stora partierna tappat i stöd medan de unga och förändringstörstande partierna ökat. Detta tyder på att väljarna tilltalas av förändring och partiernas nya tankesätt i kontrast till de äldre partiernas politik. Som nya partier och utmanare till det politiska etablissemanget kan premiärministerns påstående ses som ett försök att framställa det Ciudadanos som ett parti som inte alls står för ett uppbrott med det gamla. På grund av detta blir det viktigt för Rivera att poängtera att Ciudadanos visst är ett oberoende parti och att de inte binder upp sig till någon särskild politisk konstellation.

I den tes som Rivera driver i sitt uttalande, att en stabil politisk regering bör bildas och det politiska dödläget brytas, finns ett implicit budskap, nämligen det att Ciudadanos måste ingå i en sådan regering. Med hjälp av de argument Rivera framför målas bilden upp om ett politiskt scenario där ingen aktör försöker lösa situationen, förutom Ciudadanos då. Koalitionspartnern PSOE nämns knappt medan de andra två, PP och Podemos, blir utpekade som motsträviga och ansvarslösa och vilka inte ägnar ens en tanke åt vad som är bäst för spanjorerna. Med

---

⁶¹ Lotten Collin, "Kaotiskt när Venezuelas nyvalda parlament samlades," Sveriges Radio 6 januari, 2016, hämtad 2016-05-11, <http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=6339371>

tanke på att Rivera angriper Rajoy såväl som Iglesias i sitt uttalande undergräver partiledaren sin egen tes om att politikerna borde försöka föra en konstruktiv dialog istället för att endast hålla fast vid ett nej.

2.4 Pablo Iglesias – Podemos

Tes:

Podemos accepterar inte vilket erbjudande som helst

Påståenden:

Podemos har rätt till ett visst inflytande med tanke på partiets väljarstöd

Podemos fick fem miljoner röster, ungefär lika många som PSOE

Vi är trogna våra väljare och den politik vi gick till val på

Podemos är större än PSOE i ett flertal regioner

Vi är villiga att kompromissa, men på ett rättvist sätt

Vi måste se varandra som jämlikar och arbeta tillsammans

Den tidigare professorn i Statsvetenskap vid Complutenseuniversitetet i Madrid, men numera partiledare för Spaniens tredje största parti, uttryckte i den spanska morgonsoffan "los Desayunos" ett ansvar för de väljare som valt att lägga sin röst på Podemos⁶². Iglesias framhäver särskilt vikten av att stå för det partiet har sagt under valrörelsen och de löften de utlovat väljarna. Det är på grund av denna skyldighet som Iglesias hävdar att förhandlingarna med PSOE tar stopp. Som det framförts ett flertal gånger tidigare i denna uppsats röstade Podemos ner PSOE och Ciudadanos gemensamma regeringsförslag i kongressen. Partiet skapade därmed en så kallad "negativ-koalition" med Partido Popular. Till följd därav skapades ett scenario som tillåter att Mariano Rajoy sitter kvar som premiärminister fram till det att ett nyval äger rum. Detta kan dock bli ändring på om ett nytt regeringsförslag presenteras och röstas igenom i kongressen. Varför Podemos röstade ner regeringsförslaget förklarar Iglesias med att han visserligen är benägen att kompromissa men att det i så fall ska ske genom att ett gemensamt ansvar tas. De röster Podemos erhöll i parlamentsvalet måste tas i beaktande. Iglesias nämner att partiet fick fem miljoner röster, nästan lika många som socialistpartiet men att de trots det endast får höra orden: "hjälp oss så ser vi sen"⁶³. Detta menar Iglesias helt enkelt inte är tillräckligt. Utan att Iglesias behöver nämna orden "förnuft"

---

⁶² "Currículum Vitae de Pablo Iglesias," Modelo Currículum, hämtad 2016-05-12, <http://www.modelocurriculum.net/biografias/politicos/pablo-iglesias>

⁶³ "Se acabó esa España donde todo se repartía entre dos partidos."

eller ”förståndigt”⁶⁴ likt Rajoy och Rivera gör i sina uttalanden, framför ledaren för Podemos även han en argumentation som främst väddar till åhörarnas intellekt. Någon smutskastning av motståndarna förekommer heller inte och det egna partiet framställs inte på något förskönande sätt. Att ge sina röster till PSOE och Ciudadanos utan att få något i utbyte är i Iglesias ögon detsamma som att överge sin politik och sina väljare. Precis som det perspektiv som presenteras i Cornelia Leanders uppsats och som påstår att den demokratiska rösten hos folket står i konflikt till partiets strävan efter konsensus, menar Iglesias att hans parti förblir trogna sina väljare och därmed inte kommer att låta deras röster godkänna en politik som inte alls infriar det de röstat för.

Med tanke på det stora väljarstöd Podemos erhöll i december månads val förklarar Iglesias att den enda vägen för ett samarbete med PSOE är en väg där de två partierna jobbar tillsammans och där partierna ser varandra som jämlikar. ”[...] det Spanien där allt delades mellan två partier är förbi”⁶⁵, säger Iglesias och syftar till hur den spanska politiken tidigare sett ut med ett tvåpartisystem där PSOE och PP bytt av varandra samtidigt som andra partier befunnit sig långt borta från någon reell makt. Iglesias följer upp detta med att tala om det stora väljarstöd Podemos har bakom sig och att partiet tog fler röster än PSOE i en rad olika regioner, såsom Madrid, Katalonien, Baskien etc. När Iglesias återger valresultatet på detta sätt framstår Podemos som ett parti det gick ungefär lika bra för som PSOE, och i vissa regioner till och med ännu bättre. Väljarnas röster resulterade dock i 90 mandat för PSOE och 69 för Podemos, siffror som visar på att den faktiska politiska makten i parlamentet inte är så jämn som Iglesias ger en bild av. Podemos fick visserligen 5 189 333 miljoner röster gentemot PSOs 5 530 693 miljoner röster⁶⁶, en liten skillnad, men i det spanska valsystemet fördelas mandaten på ett särskilt sätt. Mandatfördelningen bestäms nämligen enligt D'Hondts system som i kombination med landets särskilda uppdelning av provinser har en benägenhet att överrepresentera större partier. I 2004 års parlamentsval erhöll vänsterpartiet Izquierda Unida (IU) två platser med drygt 800 000 röster samtidigt som det katalanska nationalistpartiet CiU tilldelades tio platser. Detta trots att de bara fick 35 000 fler röster. Denna icke-proportionella fördelning av mandat blir följderna av ett system där geografisk koncentring av röster i valdistrikt genererar fler platser än vad geografiskt utspridda röster gör. Valsystemet gynnar därmed stora regionala och riksöverskridande partier men gör det svårare för mindre

---

⁶⁴ Ordet förnuft framkommer i Rajoys uttalande och förståndigt i Riveras uttalande.

⁶⁵ "Se acabó esa España donde todo se repartía entre dos partidos."

⁶⁶ "Elecciones generales 2015."

riksöverskridande partier såsom IU⁶⁷. Genom att inte ta upp antalet ledamöter Podemos tilldelats i relation till PSOE vinklar Iglesias valresultatet för att Podemos inte ska hamna i underläge. Istället tar Iglesias upp antalet röster partiet fått och även de regioner där de fått fler röster än PSOE. Detta visar på att Iglesias väljer att fokusera på den fakta som stödjer sin tes om att Podemos inte bör acceptera vilket erbjudande som helst. De bör inte ge PSOE sitt stöd såvida de inte får tillräckligt med inflytande i utbyte.

Som tidigare nämnt i underkapitlet 1.5.2 vill inte ledaren för Podemos ingå i några förhandlingar med PSOE så länge som Ciudadanos medverkar i dessa. Att försöka sig på samtal med konservativa Partido Popular är givetvis uteslutet för Iglesias som istället förklarar att han söker bilda en koalition bestående av partier hemmahörandes på vänsterskalan (Podemos, PSOE, Compromís⁶⁸ samt IU). Denna sammanslutning resulterar dock inte i fler platser än de som PP och Ciudadanos förfogar över. För att förslaget därmed ska kunna gå igenom i kongressen krävs det att något av dessa partier lägger ned sina röster eller att ett regionalt parti väljer att ge dem sitt stöd.

2.5 Diskussion

För att väva ihop studien diskuteras i detta avsnitt observationer och tolkningar som framkommit i de föregående analyserna.

I de analyser vilka tidigare gjorts av partiledarnas politiska utlåtanden blir det uppenbart att olika versioner av den rådande politiska situationen framkommer. I den artikel vid namn "Crisis exploitation: political and policy impacts of framing contests" som presenterades i teorikapitlet i denna uppsats förklaras det att vid en krissituation finns många frågor vilka samhället vill få svar på. Framförallt frågor som: Hur tar vi oss ur den här situationen? Vad är orsaken till denna kris⁶⁹? Den osäkerhet som finns i samhället vid en krissituation blir därför av särskilt intresse för politiker som försöker dra fördel av situationen genom att ge sina svar till dessa tidigare nämnda frågor. Med tanke på att de olika värderingar och intressen partiledarna representerar är det inte konstigt att de presenterar vitt skilda versioner av regeringskrisens natur och lösningar till situationen. Den väg ur det politiska dödläget som

---

⁶⁷ Jonathan Hopkin, "Spain: Proportional Representation with Majoritarian Outcome," *The Politics of Electoral Systems* (2005): kapitel 18, hämtad 2016-05-11, DOI:10.1093/0199257566.003.0018
<http://www.oxfordscholarship.com/view/10.1093/0199257566.001.0001/acprof-9780199257560-chapter-18?rskey=7cqLwj&result=8>

⁶⁸ Partiet är en koalition bestående av regionala vänsterpartier från Valencia.

⁶⁹ Boin, Hart & McConnell, "Crisis exploitation," 82.

Podemos presenterar skulle innebära en tydlig vänstersväng i den spanska politiken då ledaren Pablo Iglesias propagerar för en koalition bestående enbart av partier hemmahörandes till vänster på politiska skalan samt PSOE som kan ses som mittenvänster. För den konservative premiärministern Mariano Rajoy är lösningen till regeringskrisen en annan. Rajoy menar att det finns två vägar ur krisen: den ena är att den ständige motståndaren PSOE går samman med PP för att bilda en stor koalitionsregering och sedan fortsätta styra landet såsom Rajoy gjort under sin tid vid makten, alternativt att de andra partierna lägger ned sina röster så att PP tillåts styra ensamma. De är trots allt det största partiet påpekar Rajoy. PSOE:s ledare Pedro Sánchez gör däremot det klart att hans parti inte kommer att sitta i en samlingsregering tillsammans med PP, då det är av yttersta vikt att Mariano Rajoy avsätts och att sättet som det ska ske på är genom en koalition bestående av PSOE, Ciudadanos och Podemos. Samarbetspartnern Albert Rivera, ledare för Ciudadanos, uttrycker dock inte samma önskan som Sánchez om att även få med Podemos i en framtida treparti-koalition. Istället svartmålas Podemos och partiets ledare. Rivera ger i sitt uttalande inte någon annan lösning till regeringskrisen än att samtliga partier fokuserar på vad de har gemensamt istället för vad som skiljer dem åt och att de slutar försöka vinna politiska poäng. Som tidigare klargjorts i bakgrundsteckningen i denna uppsats söker Ciudadanos en pakt tillsammans med PP och PSOE. För Ciudadanos hindrar dock partiledaren Rajoy ett sådant samarbete på grund av sin inblandning i det konservativa partiets korruptionsskandaler.

Samtliga fyra partiledare går skilda vägar i de lösningar som de presenterar som en väg ut ur den politiska krisen. Även för Sánchez och Rivera skiljer sig deras förslag åt, detta trots att partierna de båda representerar redogjort att de vill ses som ett gemensamt regeringsförslag. Detta kan te sig underligt då bilden av denna förslagna regering som framställs därmed blir en regering som inte är särskilt sammansvetsad utan drar åt olika håll. Det ena partiet drar åt höger medan det andra partiet drar åt vänster och de två partier PSOE och Ciudadanos flörtar med är så pass olika att de kan ses som sina raka motsatser rent ideologiskt sett, det vill säga Partido Popular och Podemos. Å andra sidan har PSOE och Ciudadanos sin grund i politiska ideologier som inte heller är helt identiska. PSOE har övergått från att vara ett klassiskt arbetarparti till att idag ses som ett center-socialdemokratiskt parti och Ciudadanos säger sig som tidigare nämnt förespråka en blandning av liberal marknadsekonomi och socialdemokratisk välfärdspolitik. Ciudadanos kan dock ses som ett parti som befinner sig mer åt höger än PSOE då Sánchez i sitt uttalande hänvisar till Ciudadanos som ett parti från

”center-högern”⁷⁰. Trots detta är det skäligt att förvänta sig att bägge partier drar åt samma håll eftersom de presenterat ett gemensamt regeringsförslag med en gemensam politik som de båda säger sig stå bakom.

I samtliga uttalanden förs en argumentation som vädjar till förnuftet hos de spanska väljarna och i vissa uttalanden mer än andra. Partiledarna vill få allmänheten att tänka förnuftigt och då enligt den modell som de presenterar. Ingen partiledare säger rakt ut: ”vi behöver det här partiets stöd för att få tillräckligt med mandat”, istället säger de något i stil med: ”parti x måste agera enligt y för att den politiska situationen ska lösas på bästa möjliga sätt och slutresultatet av parlamentsvalet bli så demokratiskt försvarbart som möjligt”. De problem som uttalas av partiledarna ligger alltid hos någon annan än dem själva, då de själva endast uppfört sig exemplariskt. I vissa fall blir tongångarna även ganska hårda och motståndarna utmålas som grovt inkompetenta eller till och med som bedragare vilka försöker snuva åt sig makten genom att lura det spanska folket. Detta tonfall är dock inget som endast uttrycks i de uttalanden som behandlas i denna uppsats. Spanien-kännaren Thomas Gustafsson hävdar att det hårt polariserade politiska klimatet i landet ofta uttrycker sig i en livlig debatt som har sina rötter i de gamla konflikter som under 1930-talet ledde till inbördeskrig i landet. Gustafsson påpekar även att i Spanien har politik alltid inneburit konfrontation⁷¹.

Under den politiska krisen är det viktigt för de olika partiledarna att det verkar som att de gör allt för att lösa den aktuella politiska situationen. Likväl går det inte att utreda vilka mål som driver de olika partiledarna. Samtliga partiledare gör det klart att de gör allt för att föra en konstruktiv dialog så att nyval inte behöver hållas. Inget parti vill bli utmålat som syndabock till varför en regering inte kunde bildas och därför blir smutskastningen till ett användbart redskap i argumentationen. När partipositionerna är så låsta att det blir det nästan omöjligt att föra en konstruktiv dialog. Ingen partiledare vill låta motståndaren få överhanden och därför sparkas det alltid åt något håll.

I de uttalanden som denna uppsats undersöker görs det endast vid enstaka tillfällen försök att väcka starka känslor hos åhörarna. En anledning till detta kan vara att regeringsbildande inte är ett ämne som väcker särskilt starka känslor. Detta eftersom spanjorerna redan lagt sina

---

⁷⁰ ”Pedro Sánchez hace un llamamiento.”

⁷¹ Gustafsson, ”Nyval kan få spansk politik att mogna.”

röster och därför inte behöver övertygas på samma sätt som under valrörelsen. Dessutom kan det faktum att regeringskrisen redan pågått i tre månader efter flera månader av valkampanjande också vara en anledning till att politiken inte väcker samma engagemang hos det spanska folket som tidigare.

Till skillnad från de andra partiledarna riktar Iglesias inte någon direkt kritik mot sina politiska motståndare eller misskrediterar dem. Istället förklarar Iglesias på ett sakligt tillvägagångssätt att det erbjudande som Podemos fått helt enkelt inte räcker till. Kritik riktas visserligen mot det erbjudande som PSOE tillsammans med Ciudadanos lagt på bordet och därmed även kritik till ur dessa två partier agerat, men det är jämförelsevis en mycket mildare behandling av sina konkurrenter. Någon definitiv slutsats om hur tonen skiljer sig hos de olika partiledarna går dock inte att dra utifrån dessa uttalanden då de vid andra tillfällen kan ha framfört andra resonemang. Å andra sidan har partierna själva valt att publicera dessa särskilda utlåtanden från sina partiledare under den angivna perioden och därmed har de alla samma legitimitet. Det är på så vis partiernas valda ståndpunkt gällande den spanska regeringskrisen som framförs och valet av att publicera just dessa uttalanden visar på att varken partierna eller deras ledare räds det faktum att de nedvärderar de andra partierna.

Precis som i Cornelia Leanders uppsats om den svenska decemberöverenskommelsen som studerar konflikten mellan breda politiska uppgörelser och idén om den representativa demokratin, visar de utlåtanden som analyseras i denna uppsats att förhållandet mellan folkets val och möjliga koalitionsbildningar är avgörande. Framförallt Pablo Iglesias och Mariano Rajoy hänvisar till partiets väljarstöd och gör det till navet i sin argumentation. För Sánchez däremot betyder (den enligt honom uppfattade) viljan och förhoppningen hos spanjorerna att en förändringsvillig regering bildas bestående av PSOE, Ciudadanos och Podemos och att en sådan koalitionsregering är en ”mångsidig regering som är representativ för det medborgarna uttryckte vid valurnorna”⁷². Även Ciudadanos ledare undviker, liksom Sánchez, att tala om egentliga valsiffror, istället fokuserar Rivera på att de andra aktörerna måste föra en konstruktiv dialog precis som dem.

De siffror som presenterades i och med 2015 års valresultat har skapat en politisk osäkerhet där stora oklarheter uppkommit i formandet av landets framtida regering. Situationen tillåter

---

⁷² ”Pedro Sánchez hace un llamamiento.”

att partier genom pakter kan vinna inflytande och stora möjligheter finns därför att påverka utgången. Samtidigt finns risken att ett parti inte får det politiska inflytande som det procentuella stödet gör anspråk på. Eftersom de fyra partiledarna representerar partier med olika syn på vilken politik som ska föras och inte heller har samma väljarstöd att förhålla sig till, är det synnerligen viktigt att de är så övertygande som möjligt i sina framföranden. Samtliga partiledare presenterar förslag som på ett gynnsamt sätt verkar till partiets fördel och i vissa fall låter partiet få ett ännu större inflytande än vad valresultatet egentligen visar. Detta gäller främst för PP och Podemos. Fastän PP inte ens står för hälften av rösterna framför Rajoy att det enda rättvisa är att de styr ensamma, alternativt med hjälp av andra partier vilka stöttar deras politik, vilket låter ungefär som samma sak. Podemos partiledare, som inte framstår som särskilt kompromissvillig i sitt uttalande, presenterar en koalition bestående av PSOE, Podemos och andra mindre partier tillhörandes till vänster på den politiska skalan. Skulle en sådan regering bildas, vilket är föga troligt med tanke på det otillräckliga stödet, lär partiet inneha en viktig position med tanke på att de är det näst största partiet i en sådan konstellation. Att koalitionsförslaget dessutom har en tydlig röd prägel vilket det totala valresultatet inte riktigt återspeglar⁷³ gör också att den politik Podemos förespråkar får ett större inflytande än vad som kan ses som demokratiskt försvarbart enligt det perspektiv som förespråkar samarbetsdemokratin.

Samtliga partiledare förutom Iglesias säger i sina uttalanden att de vill undvika nyval. Huruvida detta betyder att Iglesias inte strävar efter en kompromiss som tillåter att en regering bildas går inte att avgöra. Däremot är det värt att uppmärksamma att Iglesias inte uttrycker en angelägenhet i att undvika nyval, utan snarare vikten av att PSOE ger Podemos det bemötande partiet förtjänar och ansluter sig till den vänsterkoalition som senare presenteras. Någon kompromissvilja framträder inte. Manuel Rajoy däremot menar att Spanien borde vara kapabelt till att undvika nyval och att den politiska osäkerheten inte hjälper vare sig landets självförtroende eller ekonomiska återhämtning. PSOE's ledare Sánchez låter förstå att så länge det politiska dödläget fortsätter förlorar de kampen mot energi- och barnfattigdomen. Till sist påpekar Rivera att det är dyrt att hålla nyval samt att den nuvarande debatten endast bidrar till ytterligare polarisering. De skäl och faktorer med vilka de olika partiledarna förklarar att nyval bör undvikas visar på uppenbara skillnader. Med anledning till att Spanien under Manuel Rajoys ledning sakta fått landets ekonomi att återigen växa är det förståeligt att

---

⁷³ Valresultatet är snarare en jämn fördelning mellan höger- och vänsterpartier.

premiärministern framför varningar för just ekonomin. Återigen framkommer regeringens framgångsrika arbete samtidigt som det insinueras att de övriga partiernas agerande kan få allvarliga konsekvenser för landet. I Sánchez uttalande talas det också om de negativa konsekvenser en utdragen regeringskris leder till. Den tydliga skillnaden däremot är att stark kritik även riktas mot den sittande regeringen då energi- och barnfattigdom uppenbarligen är ett problem i landet. Den ekonomiska tillväxten nämns inte. Ciudadanos partiledare Albert Riveras påpekande om de höga kostnader ett nyval skulle innebära, visar på att Ciudadanos som profilerat sig som en kämpe mot korruptionen, fortsätter att värna om att medborgarnas skattepengar används på rätt sätt. Eftersom Rivera så tydligt framför en önskan om dialog och kompromissande, understryker påståendet om ökad polarisering de risker som finns med att övriga partier inte agerar på ett konstruktivt sätt såsom Ciudadanos.

3. Slutsatser

Denna uppsats har undersökt hur partiledare för de fyra största partierna i Spanien uttryckt sig gällande den spanska regeringskrisen. En analys har gjorts av samtliga uttalanden och därefter en diskussion för att knyta ihop de olika analyserna.

Studien visar att tydliga argumentativa tendenser kan uttydas. De fyra partiledarna framför hur de vill att den politiska situationen ska lösas men är samtidigt tydliga med att ansvaret ligger hos någon annan. Partiledarna menar att de tar sitt ansvar då de redan gör så mycket de kan. I såväl Rajoys som Iglesias uttalanden anges lojaliteten mot väljarna som anledning till att partierna de representerar inte kan agera på ett visst sätt. Detta eftersom det skulle innebära ett svek mot partiets väljare. Även Sánchez hänvisar till lojaliteten mot väljarna, men då med syftet att sätta press på Podemos partiledare att ingå i en föreslagen trepartikoalition tillsammans med PSOE och Ciudadanos.

På grund av skillnader vad gäller väljarstöd hos partierna samt den politik de representerar uttrycker sig partiledarna olika. Av dessa faktorer påverkas även partiets koalitionsmöjligheter vilket kan urskiljas i de olika yttrandena. Studien visar även att partiledarna ofta vädjar till åhörarnas intellekt då de försöker framställa sin lösning till den politiska krisen som den mest logiska. Detta är särskilt tydligt i de uttalanden gjorda av Rajoy och Iglesias. Dessutom försöker alla partiledare förutom Iglesias tillskriva sig själva eller sitt

parti särskilda karaktärsdrag vilka ökar trovärdigheten. Rajoy och Rivera framför dock detta på ett mer explicit sätt än vad Sánchez gör. Försök till att väcka känslor hos åhörarna framgår särskilt i Pedro Sánchez uttalande men också till viss del i uttalandet av Manuel Rajoy. Sammanfattningsvis kan alltså ethos och logos ses som de vanligaste retoriska grundbegreppen som förekommer i uttalandena, dock i varierande utsträckning.

Då valresultatet inte förser Spanien med någon given regeringskonstellation söker samtliga partiledare dra fördel av situationen så långt det går. I alla uttalande föreslås lösningar vilka är fördelaktiga för det parti de representerar. I partiledarnas yttranden är det dessutom ofta ett högt tonläge där hård kritik riktas mot de politiska motståndarna och då framförallt de övriga partiledarna. Det blir tydligt att partiledarna har svårt att lägga partipolitiken åt sidan och säga: ”nu sätter vi oss ned och löser det här”. Ingen verkar vilja släppa initiativet i dialogen eller riskera att vara den som först ger efter vilket gör att de olika partipositionerna förstärks ännu mer. I såväl Riveras som Rajoys utlåtanden anges det som beklagligt att politiken ytterligare polariseras i den pågående debatten, men trots det görs inget åt saken. Istället skjuts problemet över på de politiska motståndarna.

3.1 Förslag på framtida studier

Denna kandidatuppsats har på grund av tidsram och en maxgräns vad gäller antalet ord begränsats till att endast gälla fyra uttalanden. En mastersuppsats skulle därför kunna fortsätta på samma spår och utvidga det vetenskapliga arbetet och undersöka fler politiska uttalanden vilka gjorts i samband med landets regeringskris.

Den 26 april kunde den spanske kungen Felipe VI konstatera att någon regering inte kommer att bildas och att nyval därför måste hållas.⁷⁴ En studie skulle därför, i retrospektiv, kunna undersöka vilka faktorer som låg bakom misslyckandet att bilda regering, alternativt studera hur det kommande nyvalet påverkas av landets regeringskris.

Till sist kan vi konstatera att politiska kriser och de omständigheter dessa medför är ett ämne som väcker intresse. Eftersom Spanien är inte det enda landet i världshistorien om att uppleva en regeringskris skulle det vara intressant att göra en liknande studie om ett annat land som upplevt en sådan. Förslagsvis en studie om det politiska dödläget i Belgien som pågick i 589

---

⁷⁴ Mia Holmgren, "Nyval efter politiska kaoset i Spanien," Dagens Nyheter 27 april, 2016, hämtad 2016-05-11 <http://www.dn.se/nyheter/varlden/nyval-efter-politiska-kaoset-i-spanien/>

dagar mellan 2010 och 2011⁷⁵. Då en mastersuppsats erbjuder författaren både mer tid och utrymme för analys skulle det i en sådan uppsats vara intressant att jämföra hur argumentationen skiljer sig åt hos politikerna i de två länderna. En annan vinkel som bibehåller fokus enbart på den spanska politiken skulle kunna undersöka hur de argumentativa tendenserna har tett sig i samband med tidigare större politiska händelser i landet. Händelser såsom den spanska övergången från diktatur till demokrati efter Francos död, valrörelsen i landet efter terrorattackerna i Madrid 2004 eller valrörelsen 2011 efter att den ekonomiska krisen slagit till i landet.

---

⁷⁵ Valerie Strauss, "589 days with no elected government: What happened in Belgium," The Washington Post, 1 oktober, 2013, hämtad 2016-05-13, <https://www.washingtonpost.com/news/answer-sheet/wp/2013/10/01/589-days-with-no-elected-government-what-happened-in-belgium/>

Källförteckning

Primära källor:

Ciudadanos. "Albert Rivera: 'Prefiero tener un gobierno stable que desatasque la situación a subir en las encuestas'." Senast ändrad 2016-03-08.

<https://www.ciudadanos-cs.org/prensa/albert-rivera-prefiero-tener-un-gobierno-estable-que-desatasque-la-situacion-a-subir-en-las-encuestas/8831>

Facebook. "Se acabó esa España donde todo se repartía entre dos partidos, superamos al PSOE en varias comunidades, nos podemos mirar de igual a igual para hacer un gobierno distinto que corrijan las políticas que se han aplicado hasta ahora." Pablo Iglesias esta mañana en los Desayunos de TVE." Senast ändrad 2016-03-08.

<https://www.facebook.com/ahorapodemos/videos/564054623751281/>

Partido Popular. "Rajoy: "Por respeto a nuestro programa y votantes vamos a intentar formar Gobierno"." Senast ändrad 2016-03-13.

<http://www.pp.es/actualidad-noticia/rajoy-por-respeto-nuestro-programa-votantes-vamos-intentar-formar-gobierno>

Partido Socialista Obrero Español. "Pedro Sánchez hace un llamamiento a la fuerzas políticas del cambio "Para que nos entendamos" y "Aprovechemos la oportunidad de poner fin al gobierno de Mariano Rajoy"." Senast ändrad 2016-03-11.

<http://www.psoe.es/actualidad/noticias-actualidad/pedro-sanchez-hace-un-llamamiento-a-las-fuerzas-politicas-del-cambio-para-que-nos-entendamos-y-aprovechemos-la-oportunidad-de-poner-fin-al-gobierno-de-mariano-rajoy/>

Sekundära källor:

Bergström, Göran och Kristina Boréus. Textens Mening och Makt: Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys. Lund: Studentlitteratur, 2012.

Boin Arjen, Paul 't Hart, och Allan McConnell. "Crisis exploitation: political and policy impacts of framing contests." Journal of European Public Policy, 16:1 (2009): 81-106.

Hämtad 2016-05-10.

DOI: 10.1080/13501760802453221

<http://dx.doi.org/10.1080/13501760802453221>

Boletín Oficial del Estado."Legislación consolidada, Constitución Española." Senast ändrad 2011-09-27.

<http://www.boe.es/buscar/pdf/1978/BOE-A-1978-31229-consolidado.pdf>

Britannica Academic. "Popular Party." Hämtad 2016-05-12.

<http://academic.eb.com.ludwig.lub.lu.se/EBchecked/topic/470281/Popular-Party>

Britannica Academic. "Spanish Socialist Workers' Party." Hämtad 2016-05-12.

<http://academic.eb.com.ludwig.lub.lu.se/EBchecked/topic/558200/Spanish-Socialist-Workers-Party>

”Catalunia vows to continue independence bid despite court ruling.” BBC News, 11 november 2015. Hämtad 2016-05-11.
<http://www.bbc.com/news/world-europe-34792355>

Collin, Lotten. ”Kaotiskt när Venezuelas nyvalda parlament samlades.” Sveriges Radio, 6 januari, 2016. Hämtad 2016-05-11.
<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=6339371>

Dalence, Pablo, and Daniel Wäckner. ”Pedro Sánchez får inte bilda spansk regering.” Sveriges Radio, 4 mars, 2016. Hämtad 2016-05-11.
<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=6383317>

”Elecciones generales 2015.” El País, senast uppdaterad 2016-05-11. Hämtad 2016-05-11.
<http://resultados.elpais.com/elecciones/2015/generales/congreso/index.html>

Encyklopædia Britannica. ”Popular Party.” Senast ändrad 2016-04-07.
<http://global.britannica.com/topic/Popular-Party-Spain>

Exportkreditnämnden. ”Landskrisanalys Spanien: Trevande start på återhämtningen.” Senast uppdaterad 2014-09-25. Hämtad 2016-05-13.
http://www.ekn.se/Global/Landriskanalyser/Europa%20och%20OSS/Svenska/Landriskanalys_SpanienSep2014Extern.pdf

Fortheringham, Alasdair. ”Spanish election: How the youth of Spain may hold the key.” Independent, 19 december, 2015. Hämtad 2016-05-11.
<http://www.independent.co.uk/news/world/europe/spanish-election-how-the-youth-of-spain-may-hold-the-key-a6780191.html>

Gustafsson, Thomas. ”Nyval kan få spansk politik att mogna.” Helsingborgs Dagblad, 31 mars, 2016. Hämtad 2016-05-11.
<http://www.hd.se/nyheter/varlden/2016/03/31/nyval-kan-fa-spansk-politik-att-mogna/>

Gustafsson Thomas. Spanien - En stat, flera nationer. Stockholm: Carlsson Bokförlag, 2012.

Hedgecoe, Guy. ”The Spanish elections: a primer.” Politico, 18 december, 2015. Hämtad 2016-05-10.
<http://www.politico.eu/article/spanish-general-elections-primer-ciudadanos-popular-party-socialists-podemos-eurozone-austerity-economy-eu/>

Holmgren, Mia. ”Nyval efter politiska kaoset i Spanien.” Dagens Nyheter, 27 april, 2016. Hämtad 2016-05-11.
<http://www.dn.se/nyheter/varlden/nyval-efter-politiska-kaoset-i-spanien/>

Hopkin, Jonathan. ”Spain: Proportional Representation with Majoritarian Outcome.” The Politics of Electoral Systems (2005): Kapitel 18. Hämtad 2016-05-11.
DOI:10.1093/0199257566.003.0018
<http://www.oxfordscholarship.com/view/10.1093/0199257566.001.0001/acprof-9780199257560-chapter-18?rskey=7cqLwj&result=8>

Juhlin, Johan, och Thomas Larsson. "Komplicerat koalitions pussel väntar i Spanien." Sveriges Television Nyheter, 21 december, 2015. Hämtad 2016-05-10.
<http://www.svt.se/nyheter/utrikes/vallokalsundersokning-podemos-blir-nast-storsta-parti>

Larsson, Mats. "Det händer om Katalonien röstar sig ur Spanien." Expressen, 26 september, 2015. Hämtad 2016-05-11.
<http://www.expressen.se/geo/mats-larsson/det-hander-om-katalonien-rostar-sig-ur-spanien/>

Leander, Cornelia. "Mellan spelet, taktiken och sakpolitiken: En uppsats om Decemberöverenskommelsens (o)försvarbarhet." Kandidatuppsats., Lunds Universitet, 2016.
<http://lup.lub.lu.se/luur/download?func=downloadFile&recordOId=5426012&fileOId=5426013>

Ley, Marta, and Verónica Ramírez. "Así se reparte la corrupción en España." El Mundo, 6 november, 2014. hämtad 2016-05-12.
<http://www.elmundo.es/grafico/espana/2014/11/06/5458f3c1268e3e962f8b457b.html>

Mateo, Juan José. "Iglesias y Rivera se lanzan a la disputa decisiva por protagonizar el cambio." El País, 14 december, 2015. Hämtad 2016-05-09.
http://politica.elpais.com/politica/2015/12/13/actualidad/1450037084_596068.html

Modelo Currículum. "Currículum Vitae de Pablo Iglesias." Hämtad 2016-05-12.
<http://www.modelocurriculum.net/biografias/politicos/pablo-iglesias>

Mount Ian. "Spain's Generational Divide Will Be On Full Display During Sunday's Elections." Fortune, 18 december, 2015. Hämtad 2016-05-09.
<http://fortune.com/2015/12/18/spain-elections-generation-gap/>

Nationalencyklopedin. "Podemos." Senast ändrad 2016-05-10.
<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/podemos>

Nationalencyklopedin. "Spanien, Historia." Senast ändrad 2016-05-10.
<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/spanien#historia>

Nationalencyklopedin. "Spanien, Statsskick och Politik." Senast ändrad 2016-05-10.
<http://www.ne.se.ludwig.lub.lu.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/spanien#statsskick-och-politik>

Petrén, Alice. "Tuffa åtstramningar i Spanien." Sveriges Radio, 30 mars, 2012. Hämtad 2016-05-10.
<http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=5044309>

Piña, Raúl. "Albert Rivera: "Si el PP tiene otro candidato distinto a Mariano Rajoy, cambia todo"." El Mundo, 8 mars, 2016. Hämtad 2016-05-11.
<http://www.elmundo.es/espana/2016/03/08/56de94cd46163f713d8b4578.html>

"Podemos 'roba' más de un 3% de votantes al PP y casi un 17% al PSOE." La Sexta, 1 maj, 2016. Hämtad 2016-05-12.
http://www.lasexta.com/programas/al-rojo-vivo/podemos-roba-mas-votantes-casi-soe_2014080557260b3d6584a81fd883d7b8.html

”Podemos: Spain anti-austerity party banging on doors of power.” BBC News, 21 december, 2015. Hämtad 2016-05-10.

<http://www.bbc.com/news/world-europe-35150771>

Ríos, Daniel. ”Errejón acusa al ”aparato del PSOE” de lanzar un ataque a Podemos para ”tapar su giro hacia el PP.” Info Libre 10 mars, 2016, hämtad 2016-05-11.

http://www.infolibre.es/noticias/politica/2016/03/10/errejon_acusa_quot_aparato_del_psoe_quot_lanzar_ataque_podemos_para_quot_tapar_giro_hacia_quot_46230_1012.html

Silva, Rodrigo, and Rafa Höhr. ”Evolución del bipartidismo en España.” El País, 24 december, 2015. Hämtad 2016-05-10.

http://elpais.com/elpais/2015/12/16/media/1450295715_624988.html

Spanienportalen. ”Thomas Gustavssons nyhetsbrev, mars 2016.” Senast ändrad 2016-03-08.

<http://spanienportalen.se/pdf/Thomas%20Gustafsson%20Nyhetsbrev%20mars%20%202016.pdf>

Strauss, Valerie. ”589 days with no elected government: What happened in Belgium.” The Washington Post, 1 oktober, 2013. Hämtad 2016-05-13.

<https://www.washingtonpost.com/news/answer-sheet/wp/2013/10/01/589-days-with-no-elected-government-what-happened-in-belgium/>

Tobieson, Astrid Menasanch. ”Ta av munkaveln – Spanien ett land i kris.” Expressen 14 juli, 2015. Hämtad 2016-05-10.

<http://www.expressen.se/kultur/ta-av-munkaveln--spanien-ett-land-i-kris/>

Bilagor

Här presenteras originaltexterna till de uttalanden som undersöks i uppsatsen. De följer samma ordning som i uppsatsen. Efter varje uttalande följer den svenska översättningen. En transkribering har gjorts av Pablo Iglesias uttalande då det inte ges i textformat utan i videoformat. Övriga originaltexter har samma typsnitt och utformning som på de webbsidor där de publicerats. Inget är ändrat.

1. Mariano Rajoys uttalande

Rajoy: “Por respeto a nuestro programa y votantes vamos a intentar formar Gobierno”

El presidente del Gobierno en funciones y del Partido Popular espera que "triunfe la razón y el sentido común y que se ponga fin al sectarismo"

Durante su intervención en la clausura del Congreso del PP de Pontevedra, Mariano Rajoy ha afirmado que el programa del Partido Popular “es infinitamente mejor” al acuerdo de PSOE y Ciudadanos rechazado por el Congreso.

El presidente del Gobierno en funciones y del Partido Popular, Mariano Rajoy, ha asegurado hoy que “por respeto a nuestro programa” y “por respeto a siete millones de votantes del PP vamos a tomar nuestras decisiones, intentar formar Gobierno y respetar las normas democráticas”, a partir de los resultados que se produjeron el pasado 20 de diciembre y que le dieron la victoria la formación popular.

Durante su intervención en la clausura del Congreso Provincial del PP de Pontevedra, donde se ha elegido a Alfonso Rueda nuevo presidente de la formación, Mariano Rajoy se ha preguntado “cómo se le puede pedir a un partido político que ha ganado las elecciones que vote al que ha perdido, cuando el programa del que ha perdido es echar al que ha ganado y derogar toda su obra. Pero, ¿qué clase de broma es ésa?”.

ASEGURAR LA RECUPERACIÓN

A este respecto, el dirigente nacional ha defendido que “nuestro programa es infinitamente mejor de lo que se llevó el otro día al Congreso” por PSOE y Ciudadanos y que fue rechazado dos veces por 219 diputados. Por el contrario, ha puntualizado que, más que nunca, “hay que mantener la política económica que evitó la quiebra de España”, que logró que nuestro país no fuera rescatado y que ahora permite que se haya pasado de la recesión en 2011 a ser el gran país europeo que más crece y donde se crea más empleo.

“Si no se hacen las cosas con sensatez, razón y sentido común, podemos llegar al punto de partida al que nos quieren llevar las reformas y las derogaciones” que componen la única propuesta socialista, ha advertido Mariano Rajoy, antes de apuntar que “la incertidumbre política no ayuda” a la confianza y a la recuperación.

Por todo ello, ha vuelto a recordar que el PP lleva desde el 21 de diciembre planteando un gran gobierno de coalición entre el primer, el segundo partido y todos aquellos que quieran unirse y que compartan los mismos intereses y valores constitucionales. Así, ha mostrado su deseo de que “seamos capaces de que no se convoquen elecciones el 26 de junio” y ha recalcado, sobre la negociación que todavía está pendiente, que “espero que triunfe la razón y el sentido común y espero que algunos se olviden de sectarismo que no conduce absolutamente a nada”.

LAS DECISIONES DEL PARTIDO MÁS GRANDE DE ESPAÑA

“Espero que todos sean conscientes de cuáles son los deseos y los anhelos de una mayoría de los españoles”, ha especificado justo antes de resaltar la postura del PP ante los distintos debates generados en estos casi tres meses: “Lo importante es mantener la unidad, preservar la independencia, no olvidar lo que somos: somos el partido más grande de España, con más de 800.000 afiliados. Y las decisiones de la organización más grande España las toma esta organización y no otros”.

De esta forma, el presidente ha enumerado los grandes pactos y acuerdos que propone el PP como base de un Gobierno sólido y estable, que se cimentan en el crecimiento y el empleo, la sociedad del bienestar, la educación, la política fiscal y la financiación autonómica y unas mejores instituciones al servicio de los españoles. “Todo esto es razonable, sensato y entendible” y enfrente solo hay una alternativa, que aglutinaría a las fuerzas de izquierda con el apoyo de los independentistas y que sería “malo para España, malo para la unidad de España, malo para los españoles y malo para la economía de 46 millones de personas”.

LA PÉRDIDA DE TIEMPO DEL PSOE

Mariano Rajoy también ha explicado que no se presentó a la sesión de investidura porque no tenía los apoyos necesarios y ha defendido que en el PP “no engañamos a nadie, ni al jefe del Estado, ni al Parlamento, ni a los afiliados ni a los españoles”. “No hemos hecho perder ni un minuto a nadie. Otros hicieron perder un mes al conjunto de los españoles”, ha lamentado, en referencia a los apoyos insuficientes que obtuvo el candidato socialista: “Con 130 escaños no puede ser uno investido ni puede gobernar, ni hay que ser muy inteligente para saber lo que se está haciendo”, ha criticado al mismo tiempo que ha señalado que “fue un fraude y sólo se hizo para defender intereses propios partidistas, los propios de una persona pero no desde luego para defender el común de los españoles”.

AGRADECIDO EN PONTEVEDRA

El presidente popular ha querido comenzar su intervención agradeciendo “de corazón” las muestras de apoyo recibidas en los últimos días después de haber sido declarado persona non grata por el Ayuntamiento de Pontevedra. “Las agradezco todas de corazón. Yo me considero un pontevedrés. Soy de Pontevedra. Orgulloso, feliz, he estudiado aquí, aquí me he casado, he sido concejal, aquí voy a vivir y aquí voy a morir dentro de muchísimos años”, ha apuntado. Y para demostrar ese respaldo que el PP tiene en la ciudad, ha destacado que “hemos ganado todas las elecciones desde 1981” y “en el futuro vamos a tener más fe en la victoria y vamos a ganar el futuro”.

1.2 Översättning av Manuel Rajoys uttalande

Rajoy: ”Av respekt för vårt program och våra väljare kommer vi försöka bilda regering”.

Presidenten i den sittande regeringen och ordföranden i Partido Popular hoppas att ”förståndet och det sunnda förnuftet kommer att segra och att det ges ett slut på sekterismen”.

Mariano Rajoy bekräftade under sitt tal vid stängningen av PPs kongress i Pontevedra, att Partido Populars program är ”oändligt mycket bättre” än överenskommelsen mellan PSOE och Ciudadanos vilket kongressen avvisade.

Presidenten för den sittande/provisoriska regeringen och partiledaren för Partido Popular, har idag försäkrat att ”med respekt för vårt program” och ”med respekt till sju miljoner väljare kommer vi att ta våra beslut, försöka bilda regering och respektera de demokratiska normerna”, med hänsyn till de resultat som presenterades den 20e december och som gav segern till högerpartiet.

Under sitt tal vid stängningen av en partikongress i Pontevedra, där Alfonso Rueda valts till ny ledare för partiet, har Mariano Rajoy frågat sig ”Hur kan man be ett politiskt parti som vunnit ett val att det ska rösta på ett som har förlorat, när förlorarnas partiprogram går ut just på att kasta ut det parti som vunnit och omintetgöra allt det åstadkommit? Vad för slags skämt är det?”.

Säkra återhämtningen

I detta avseende har Rajoy hävdat att ”vårt program är oändligt mycket bättre än det som häromdagen togs till kongressen” av PSOE och Ciudadanos och vilket blev avvisat två gånger av 219 ledamöter. Istället underströk han att, mer än någonsin, ”måste den ekonomiska politiken vilken gjorde att Spanien undvek konkurs fortsätta”, som lyckades se till att vårt land inte behövde räddas och som nu tillåter att landet gått från 2011 års recession till att vara det stora europeiska land som växer mest och där flest jobb skapas.

Mariano Rajoy varnade för att ”om saker och ting inte görs med gott omdöme, förstånd och sunt förnuft, kan vi komma till en situation där de vill att vi ska att upphäva och riva upp de

reformer PP genomfört” vilket utgör det enda socialistiska förslaget. Därefter tillade han att ”den politiska osäkerheten hjälper inte” självförtroendet och återhämtningen.

Därmed påminde han igen om att sedan den 21 december har PP planerat en stor koalitionsregering mellan det största partiet, det näst största och alla de som vill ansluta sig och som delar samma intressen och konstitutionella värderingar. På så sätt visade han sin önskan om att ”vi ska vara kapabla till att undvika nyval den 26 juni” och betonade att förhandlingarna fortfarande pågår, att ”jag hoppas att förståndet och det sunda förnuftet segrar och jag hoppas att vissa slutar upp med sekterismen som inte tillför någonting överhuvudtaget”.

Besluten för Spaniens största parti

”Jag hoppas att alla är medvetna om vad som en majoritet av spanjorerna hoppas på och längtar efter”, sa han, för att sedan påminna om PP:s hållning i de debatter som uppkommit under de tre gångna månaderna: ”Det viktiga är att hålla samman, bevara självständigheten, inte glömma bort vad vi är: vi är det största partiet i Spanien, med fler än 800.000 medlemmar. Och besluten för Spaniens största organisation tar vi själva och inte någon annan”.

På detta sätt har presidenten räknat upp de stora pakter och avtal som PP lägger fram som grunden för en stabil och stark regering, som baserar sig på tillväxten och jobben, på samhällets välfärd, utbildning, skattepolitik och den finansieringen av de autonoma regionerna och bättre fungerande samhällsinstitutioner i medborgarnas tjänst. Allt det här är förståndigt, vettigt och förståeligt” och mot detta finns det bara ett alternativ, som sammanför vänsterkrafterna med stöd av självständighetsrörelserna och som skulle vara ”dåligt för Spanien, dåligt för Spaniens sammanhållning, dåligt för spanjorerna och dåligt för ekonomin hos 46 miljoner personer”.

PSOEs tidsförlust

Mariano Rajoy förklarade även att han inte presenterat sig för tillträdesessionen eftersom han inte haft det nödvändiga stödet och han sa att i PP ”lurar vi ingen, varken statschefen, eller parlamentet, eller medlemmarna eller spanjorerna”. ”Vi har inte ens slösat bort en minut av någons tid. Andra gjorde så att en månad av spanjorernas tid gick förlorad”, sa han med hänsyn till det otillräckliga stödet den socialistiske kandidaten erhöll: ”Med 130 platser kan inte

ett tillträde ske och det räcker inte för att regera, man behöver inte heller vara särskilt smart för att veta vad som händer”, kritiserade han samtidigt som han påpekade att ”det var ett bedrägeri och det gjordes enbart för att försvara intresset hos de egna partimedlemmarna, en enskild persons intresse men knappast för att försvara det spanska folkets intressen”.

Ledaren för Partido Popular ville inleda sitt tal genom att tacka ”från hjärtat” de personer som visat sitt stöd efter det att han förklarats persona non grata av kommunen i Pontevedra. ”Jag tackar alla från hjärtat. Jag ser mig själv som en riktig pontevedra-bo. Jag är från Pontevedra. Stolt, lycklig, jag har studerat här, här gifte jag mig, jag har suttit i kommunfullmäktige, här kommer jag att bo i många år och här kommer jag att dö” påpekade han. Och för att visa den uppbackning som PP har i staden betonade han att ”vi har vunnit alla val här sedan 1981” och ”i framtiden kommer vi att ha en större förhoppning om att vinna och vi ska vinna i framtiden”.

2. Pedro Sánchez uttalande

PEDRO SÁNCHEZ HACE UN LLAMAMIENTO A LAS FUERZAS POLÍTICAS DEL CAMBIO “PARA QUE NOS ENTENDAMOS” Y “APROVECHEMOS LA OPORTUNIDAD DE PONER FIN AL GOBIERNO DE MARIANO RAJOY”

“Estoy esperando al señor Iglesias”, porque “un día más con Rajoy al frente de La Moncloa es un día más que estamos perdiendo para luchar contra la pobreza energética o para acabar con la pobreza infantil”

El secretario general del PSOE, Pedro Sánchez, ha hecho hoy un nuevo llamamiento a todas las fuerzas políticas del cambio “para que nos entendamos y aprovechemos la oportunidad” de tener “un gobierno que exprese de verdad lo que dijeron los españoles el pasado 20 de diciembre, que es cambio, diálogo, transversalidad y poner fin al Gobierno de Mariano Rajoy”

Sánchez, que aseguró no querer entrar en “descalificaciones, insultos, o en subrayar aquellas cuestiones que nos separan, convocó a esas fuerzas del cambio a no desaprovechar la oportunidad de “regenerar la vida democrática

en nuestro país y luchar contra la desigualdad y la precariedad” que han traído estos 4 años de mayoría absoluta del PP.

“El PSOE y yo mismo tenemos la determinación, la fuerza y las ganas de que Mariano Rajoy no siga un día más como presidente del Gobierno, porque un día más de Mariano Rajoy al frente de la Moncloa es un día que perdemos para luchar contra la pobreza infantil, para aprobar un pacto contra la pobreza energética o para impulsar un ingreso mínimo vital para aquellos 750.000 hogares que no tienen ningún tipo de prestación”.

Esperando a Iglesias

Respecto a las acusaciones lanzadas contra el PSOE por dirigentes de Podemos como Errejón, a cuenta de las discrepancias que se viven en el seno de esta formación, Pedro Sánchez aseguró que “nosotros somos muy respetuosos siempre con los debates internos que puedan tener otras organizaciones y no vamos a entrar en ningún tipo de descalificación”. “Lo que les digo –continuó Sánchez- es que yo estoy esperando al señor Iglesias”, porque “un día más con el señor Rajoy al frente de La Moncloa es un día más que estamos perdiendo para luchar contra la pobreza energética, para acabar con la pobreza infantil”.

Recordó así algunas de las propuestas que incluyen el Acuerdo para un gobierno reformista y de progreso como el incrementar las prestaciones por hijo a cargo de las personas sin ingresos y prolongar su duración en el tiempo. “Esto es algo que necesitan también muchos votantes que apostaron el 20 de diciembre por el señor Iglesias”, y que “encuentran inexplicable el que haya formado una coalición negativa con Rajoy, para que siga el PP gobernado este país”.

“Estoy dispuesto a pasar página, no voy a entrar en ningún tipo de provocación ni de insulto. Creo que nos unen muchas cosas más de las que nos separan”. Además, “el señor Iglesias, el señor Rivera y yo compartimos también una misma ambición generacional”, pues “hay muchísima gente joven que quiere un gobierno de cambio”.

Por eso, “tiendo la mano al señor Iglesias. Hagamos posible ese cambio y no desaprovechemos esta oportunidad. No repitamos las elecciones y pongamos fin al gobierno de Mariano Rajoy. Esa es la única línea roja que nos debemos poner todas las fuerzas del cambio. El PSOE va a estar siempre porque esta sea la última semana de Rajoy al frente de La Moncloa”.

A preguntas de los periodistas negó además que el rechazo de Podemos a su investidura pueda tener repercusiones sobre gobierno municipales de cambio apoyados por el PSOE. “He dicho clarísimamente que el que el señor Iglesias haya votado en contra mía es algo que tendrá que responder ante el electorado

de Podemos que no lo entiende, pero desde luego los alcaldes que representan a En Marea y a otras formaciones políticas vinculadas con podemos pueden estar tranquilos y seguros”.

Dicho esto, si le ha pedido a Pablo Iglesias “que haga caso a la señora Carmena y al señor Villarejo, que son personas de izquierdas muy significadas que están pidiendo que se ponga fin a los vetos” y diciéndole que “es posible entenderse con el PSOE y con Ciudadanos, porque lo importante en nuestro país es hacer realidad el cambio y no quebrar esa voluntad e ilusión que tenemos muchísimos españoles”.

Apuesta por un gobierno transversal

Respecto a un futuro gobierno, Sánchez explicó que su apuesta pasa porque “no sea monocolor” pero sí “de coalición” y, “lo más importante”, que incluya a “independientes de reconocido prestigio que estén comprometidos con tres causas: la lucha contra la desigualdad, acabar con la corrupción y crear empleo con derechos. A partir de ahí, no me cierro a ninguna formulación” pero, “eso sí”, debe ser “un gobierno transversal y representativo de lo que han expresado los ciudadanos en las urnas”, formado por “distintas formaciones tanto del centro derecha como de la izquierda”.

Compromiso con Galicia

Asimismo, Pedro Sánchez ha querido “trasladar a todos los ciudadanos de Galicia que el Partido Socialista, si forma un Gobierno para España, va a hacer todo lo posible para que Galicia tenga lo que se merece: una agenda gallega donde se revise la prórroga de la concesión de ENCE, donde se apueste por el sector lácteo y un sector pesquero que merece reconocimiento y peso, porque hay muchísimas familias que dependen de él”. Y además, añadió, “vamos a poner en marcha todas aquellas medidas de emergencia social para que se frene la pobreza y la desigualdad que, también en Galicia, están sufriendo muchísimos ciudadanos”.

“2016 puede ser el año del cambio en Moncloa y en la Xunta de Galicia”, sentenció.

2.1 Översättning av Pedro Sánchez uttalande

Pedro Sánchez vädjar till de politiska krafterna som vill ha förändring ”så att vi kan komma överens” och ”ta tillvara på möjligheten att sätta stopp för Mariano Rajoys regering”

”Jag väntar på Pablo Iglesias”, för att ”en dag till med Rajoy i Moncloa är ytterligare en förlorad dag i kampen mot energifattigdomen och barnfattigdomen”

PSOEs generalsekreterare, Pedro Sánchez, har idag återigen vädjat till alla politiska krafter som vill ha förändring ”så att vi kan komma överens och ta tillvara på möjligheten” att ha ”en regering som uttrycker det som spanjorerna verkligen sa den 20 december, vilket är förändring, dialog, breda överenskommelser och sätta stopp för Mariano Rajoys regering”

Sánchez, som försäkrade att han inte vill börja med ”misskrediteringar, förolämpningar, eller med att understryka vilka frågor som skiljer dem åt” samlade dessa krafter som vill ha förändring så att de inte missar chansen att ”väcka liv i demokratin i vårt land och kämpa mot ojämlikheten och osäkerheten” som de fyra år av absolut majoritet hos PP har fört med sig.

”PSOE och jag delar samma beslutsamhet, kraft och vilja att Mariano Rajoy inte fortsätter en dag till som ledare för regeringen, för att en dag till med Mariano Rajoy i Moncloa är en dag till som vi förlorar kampen mot barnfattigdomen, för att sluta avtal mot energifattigdomen eller för att höja den livsnödvändiga minimilönen för de 750.000 hushåll som inte har några som helst bidrag”.

I väntan på Iglesias

När det gäller de anklagelser som riktats mot PSOE av ledare för Podemos såsom Errejón, gällande de olika uppfattningar som finns i organisationen, försäkrade Pedro Sánchez att ”vi har alltid respekt för de interna debatter som kan föras inom andra organisationer och vi kommer inte att gå in i någon slags misskreditering”. ”Det som jag säger er –fortsatte Sánchez- är att jag väntar på Pablo Iglesias”, för att ”en dag till med Manuel Rajoy i Moncloa är en dag till som vi förlorar kampen mot energifattigdomen och mot barnfattigdomen”.

Han påminde så om några av de förslag som inkluderar Överenskommelsen för en reformistisk och progressiv regering såsom att höja och förlänga barnbidraget för personer som inte har några inkomster. ”Detta är något som också Iglesias väljare behöver” och som ”finner det oförklarligt att det bildats en negativ koalition med Rajoy, för att PP ska kunna fortsätta styra landet”.

”Jag är redo att vända blad, jag kommer inte att svara på någon typ av provokation eller förolämpning. Jag tror att fler saker förenar oss än vad som skiljer oss åt”. Dessutom, ”Pablo Iglesias, Albert Rivera och jag delar dessutom samma ambition att göra det bättre för de unga”, för ”det finns massor av unga människor som vill ha en regering som står för förändring”.

Därför, ”sträcker jag ut handen till Pablo Iglesias. Vi bör göra den här förändringen möjlig och vi ska inte missa denna chans. Vi ska inte ha omval utan låt oss göra slut på Mariano Rajoy's regering. Detta är den enda röda linjen som alla vi krafter som vill ha förändring måste följa. PSOE kommer att göra allt för att detta ska vara den sista veckan för Rajoy i Moncloa”.

Vid journalisternas frågor nekade han dessutom till att Podemos avfärdande av hans regeringsförslag kan få konsekvenser för de förändringsvilliga kommunstyrelser som stöds av PSOE. ”Jag har gjort det kristallklart att det faktum att Iglesias har röstat emot mig är något som han kommer att få svara på inför Podemos väljare som inte förstår det, men naturligtvis kan borgmästarna som representerar En Marea⁷⁶ och andra politiska organisationer relaterade med Podemos känna sig lugna och säkra”.

Trots detta har han ju ändå bett Pablo Iglesias ”att han lyssnar till Carmena och Villarejo, som är väldigt viktiga vänsterpolitiker som vädjar om att man ska sluta lägga in veton” och sagt honom att ”det är möjligt att komma överens med PSOE och med Ciudadanos, för det viktiga i vårt land är att göra förändringen verklig och inte förstöra denna vilja och förhoppning som många av oss spanjorer har”.

Satsning för en mångsidig regering

När det gäller en framtida regering förklarade Sánchez att hans satsning kommer att bli verklighet för att ”den inte är enfärgad” utan ”en koalition” och, ”det allra viktigaste”, som inkluderar ”självständiga (politiker) med erkänd prestige som brinner för tre saker: kampen mot ojämlikhet, få ett stopp på korruptionen och skapa jobb med rättigheter/anställningar. Jag låser inte fast mig vid någon särskild formulering” men, ”ja”, det måste vara ”en mångsidig

---

⁷⁶ Galicisk koalition bestående av olika regionala vänsterpartier, däribland Podemos galiciska avdelning.

regering som är representativ för det medborgarna uttryckte vid valurnorna”, bildad av ”olika partier från center-högern såväl som från vänstern”.

Åtagande med Galicien

Dessutom ville Pedro Sánchez ”flytta alla medborgare från Galicien som socialistpartiet, om de bildar en spansk regering, kommer att göra allt de kan för att Galicien ska få det som de förtjänar: en galicisk agenda som ser över utvidgningen av ENCE-anlagen⁷⁷, där det kommer satsas på sektorn för mejeriprodukter och en fiske-sektor som kräver större uppmärksamhet, för det finns massor av familjer som är beroende av den”. Och dessutom, tillade han, ”vi ska genomföra alla möjliga sociala nöd-åtgärder för att stoppa fattigdomen och ojämlikheten som många medborgare lider av även i Galicien”.

”2016 kan bli året då förändringar sker i både Moncloa och i Galiciens regionala regering” slog han fast.

3. Albert Riveras uttalande

Albert Rivera: 'Prefiero tener un gobierno estable que desatasque la situación a subir en las encuestas'

El presidente de C's asegura 'queremos reformas y gente libre de corrupción en un gobierno basado en el dialogo y la generosidad'

El presidente de Ciudadanos (C's), Albert Rivera, ha asegurado que “prefiero tener un gobierno estable que desatasque la situación a subir en las encuestas. Si todos dejamos de lado los electoralismos, tendremos un gobierno estable y un futuro fructífero para nuestro país”. Rivera también ha señalado que “la transición se pudo llevar a cabo cediendo, hablando y entendiéndose. Aprendamos un poco de quienes nos precedieron”.

Albert Rivera, en declaraciones al programa ‘Espejo público’ que presenta Susanna Griso, ha reclamado “queremos reformas y gente libre de corrupción en un gobierno basado en el dialogo y la generosidad. Pongamos lo que nos une por delante de lo que nos separa”, a lo que ha añadido: “En Ciudadanos huimos de la política que destruye y no sirve sino para enconar posiciones de partido. Casi 150 millones costarían unas nuevas elecciones, es mas razonable nuestra opción de intentar llegar a acuerdos para desbloquear esta situación y pensar en los españoles”.

---

⁷⁷ ENCE är en större fabrik i Galicien.

Respecto a las declaraciones de Rajoy, sobre una posible coalición de Ciudadanos y PSOE para unas nuevas elecciones, Albert Rivera ha declarado que “decir que iríamos coaligados con PSOE en unas futuras elecciones es algo infantil para engañar a los españoles, llevamos desde el minuto uno dialogando y llegando a acuerdos, otros encerrados en el no”, y ha dejado claro sobre la formación de Pablo Iglesias, que “Podemos convierte el Parlamento en parte de su escenificación, como pasa en países como Venezuela. Ciudadanos es un partido mucho más preparado para llegar a acuerdos y reformar este país, que para dar espectáculo como hace Iglesias”.

3.1 Översättning av Albert Riveras uttalande

Albert Rivera: 'Jag föredrar en stabil regering som löser situationen hellre än stiger i opinionsmätningarna'.

Partiledaren för C's försäkrar att 'vi vill ha reformer och icke-korrumperade personer i en regering baserad på dialog och generositet'

Partiledaren för Ciudadanos (C's), Albert Rivera, har försäkrat att "jag föredrar en stabil regering som löser situationen hellre än stiger i opinionsmätningarna. Om vi alla lägger valkampanjerna åt sidan kommer vi att ha en stabil regering och en fruktbar framtid för vårt land". Rivera påpekade även att "övergången kunde genomföras genom att ge efter, samtala och förstå varandra. Låt oss lära oss lite av de som föregick oss".

Albert Rivera, tillkännagav i programmet 'Espejo Público som Susanna Griso är programledare för, att "vi vill ha reformer och icke-korrumperade personer i en regering baserad på dialog och generositet. Låt oss sätta det som enar oss framför det som skiljer oss åt", till vilket han tillade: "I Ciudadanos undviker vi politik som förstör och som inte tjänar annat till än att infektera partipositionerna. Det skulle kosta nästan 150 miljoner att hålla nyval, vårt alternativ att försöka nå överenskommelser för att lösa den här situationen och tänka på spanjorerna är mer förståndigt".

Angående Rajoys deklamationer om en möjlig koalition mellan Ciudadanos och PSOE i framtida val förklarade Albert Rivera att "att säga att vi skulle slå ihop oss med PSOE i framtida val är något barnsligt som sägs för att lura spanjorerna, vi har sedan den första minuten fört dialog och nått överenskommelser, andra har låst fast sig till ett nej", och han har

gjort klart om Pablo Iglesias parti, att ”Podemos förvandlar parlamentet till en del av sitt skådespel, som sker i länder som Venezuela. Ciudadanos är ett parti som är mycket mer redo att nå överenskommelser och reformera det här landet, än att skapa spektakel såsom Iglesias”.

4. Pablo Iglesias uttalande

"Se acabó esa España donde todo se repartía entre dos partidos, superamos al PSOE en varias comunidades, nos podemos mirar de igual a igual para hacer un gobierno distinto que corrijan las políticas que se han aplicado hasta ahora." [Pablo Iglesias](#) esta mañana en los Desayunos de TVE.

”[...] Nosotros recibimos cinco millones de votos muy cerquita del partido socialista y para cambiar este país estábamos obligados a rimar el hombro y asumir la co-responsabilidad en que ciertas cosas tenían que cambiar. En Podemos tenemos claro que... que nosotros no decimos una cosa en campaña y después lo cambiamos. Había mucha gente que decía: “Los de Podemos cuando llegan al parlamento van a cambiar”. Ya han visto que no. Somos exactamente igual de firmes con respeto a nuestro programa y respeto a nuestras propuestas. Estamos de acuerdo en ceder, pero ceder asumiendo co-responsabilidad. Que nos pide un cheque en blanco que nos diga: “apóyanos y ya veremos”. Es como no no no vamos a hacerlos todos juntos porque se acabó esa España en la que esto se lo repartían entre dos partidos. Nosotros superamos al partido socialista en Galicia, en Euskadi, en Cataluña, en Madrid, en Baleares, en Canarias. Nos podemos mirar de igual a igual y decir: “Bueno, vamos a trabajar juntos, este caso con Compromís, con Izquierda Unida, para hacer un gobierno distinto que corrija las políticas que se han aplicado hasta ahora”.

4.1 Översättning av Pablo Iglesias uttalande

”Det Spanien där allt delades mellan två partier är förbi, vi tog fler röster än PSOE i ett flertal regioner, vi kan se på varandra som jämlikar för att bilda en annorlunda regering som kan rätta till den politik som har varit rådande tills nu.” Pablo Iglesias denna morgon på los Desayunos i TVE.

”[...] vi fick fem miljoner röster, nästan lika många som socialistpartiet och för att förändra det här landet var vi förpliktigade till att slå ihop våra krafter och anta vårt gemensamma ansvar eftersom vissa saker var tvungna att förändras. I Podemos har vi det klart för oss att...

att vi inte säger en sak under valkampanjen för att sedan ändra på det. Det var mycket folk som sa: "När Podemos når parlamentet så kommer de att förändras". De har redan fått se att så inte är fallet. Vi står fortfarande fast vid vårt program och våra förslag. Vi är överens om att ge efter, men ge efter genom att ta ett gemensamt ansvar. Inte att de ger oss och en blankocheck som säger: "hjälp oss så ser vi sen". Till det säger vi nej, nej, nej. Vi ska göra allt tillsammans eftersom det Spanien där allt delades mellan två partier är förbi. Vi tog fler röster än socialistpartiet i Galicien, i Baskien, i Katalonien, i Madrid, på Balearerna, på Kanarieöarna. Vi kan se på varandra som jämlikar och säga: "Okej, vi ska jobba tillsammans, den här gången med Compromís, med Izquierda Unida, för att bilda en annorlunda regering som kan rätta till den politik som har varit rådande tills nu".